

ئادابی کۆمەلایەتی له قورئان و سوننه ئندا

نهوا محمد

نهوا محمد

له قورئان

ئادابی کۆمەلایەتی له قورئان و سوننه ئندا
ئادابی کۆمەلایەتی له قورئان و سوننه ئندا
ئادابی کۆمەلایەتی له قورئان و سوننه ئندا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نادی ابی کومہ لایہ تی

لہ

قرئان وسونہ نداء

ئادابي كۆمهلايه تېي له قورئان و سوننه تدا

ئاماده كردنى:
نهوا محمد

ئادابى كۆمەلەيەتتى لە قورئان و سوننەتدا

كتىبى: ئادابى كۆمەلەيەتتى

نوسىنى: نەوا محمد سعيد

بۆپۈمى: يەكەمى ندا

سالسى: ۴۳۹ك-۲۰۱۸ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ
فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يُطِيعُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ فَكُلَّ فَارَ فَوْزًا عَظِيمًا
أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ
ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پیشه کی :

الحمد لله الصلاة والسلام على رسول الله محمد صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم.

له نیوان ههردوو کهس، دوو هاوڕێ، دوو کۆمهلا و دهخوازی جوړه مامه لایه ک و هه لئس و کهوتیک هه بی، تا ره و ره وهی کاریان به شیوه یه کی سانا پروات به پرپوه. دیاره چۆنیه تی مامه له و رهفتار له گه ل یه کتری، ته نهها خوی دهروناس دهیزانی، که چ مهنه هج و یاسایه ک دابنی، که جوانکاری تیا بی و مهردومه کان لیک زویر نه بن و ریزی یه کتری بگرن، له بهر ئه وه بهنده به ئه رکی سه رشانی خوی زانی، که هه لئسی به ئاماده کردن و هه لئبژاردنی ئادابی سه ره کی کۆمه لایه تی ئیسلامی به پیی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ری خوا ^ص ^{لله}، بو ئه وهی ئه م ئاداب و رهفتاره جوان و رازاوانه ی ئیسلام، به رجه سته ی خه لک بکری و زیندوو بکری ته وه، چونکه له م رۆژگاره ی ئیستادا زۆر له مسولمانان ئه م ئادابه ئیسلامیانه یان فه رامۆش کردوو وه له ژیا نی رۆژانه پیاده ی ناکه ن، که شیوازی شارستانی هت پیشان ده دات.

له خوی به خشنده ده خوازم ئه م به ره مه به بچوکه م بو بکاته (صدقه جاریه) و له گونا هه زۆره کانم خۆش بی و نیه ت پاک ی و خواویستیم پیی ببه خشی، وام لیبکات کاری خیر و چاکه ئه نجام بده م، مه به ستم ته نهها ئه و بی ت.

ئادابى ئىسلامى ئە كۆمە ئىدا

شىۋازى ھەئس وكەوت و رەفتار لە نىو كۆمە ئىدا، پىناسە و ماھىيەت و ناوەرۆكى گشت رېيازو بەرنامە و فىكرە يەك بەدەردە خات. ئىسلامىش كە تاكە بەرنامەى دارىژراو و بىۋىنەى پەرورەدگارە، خاوەنى چەند ئاداب و رەفتار و خورپە و شىتىكى شارستانىيەتە، كە لە ھىچ بەرنامەى تر بەرجەستە ناكرى.

ئەم ئاداب و رەفتارە كۆمە لايەتتە ئىسلامىيانەش، كە لە خوارو ھەيان ھىننە سەر سفرەى باس، پىۋىستە مسولمانان بە گشتى و بىۋىنەى و كەم و كورتى لە نىو خۇيان و كۆمە لدا پىادەى بكنە، بىسەلمىن، كە تەنھا ئىسلامە تاكە بەرنامەى نوى خوازو شارستانىيەت، بەرنامە يەك نىە خۇى دوورە پەرىژ كات لە كۆمە ئىدا و گوشە نىگا و وشك بىتتە بەرچاۋ.

ئەم ئاداب و ئاكارو رەوشتانەى باس دەكرىن، بەرنامەى كارى رۆژانەى مسولمانە، كە دەبىۋى و پىۋىستە پىۋەى پابەند بىت و ئىسلامىكى جوان پىشان بەدات، كە خەلك چاۋى لىۋى بكنە.

گەر مسولمان، ھەموو قورئانى لە بەرىتت، با (صحيح البخاري و مسلم) لە بەرىتت، بەلام لە گەل خەلكى وتە ناخۇش و قسە رەق بوو، ھەست برىندار كەر بوو، ئازارى دلى خەلكى دەداۋ ئادابى نەبو... ھتد، ئەوا ئەم قورئان لە بەر كرىن و فەر موودە لە بەر كرىنە، ھىچ سودى نىە، چونكە قورئان و سوننەت بۆ پىادە كرىن ھاتوون، نەك بۆ خۆھەل كىشان و تەنھا خۇپىندنە ھە.

دیاریشە، کە ئیسلام بە جیهان بلاویۆوە، بەهۆی ئاکارو رەفتار جوانی بازرگانه مسوڵمانه کان بوو، ئەگینا خەلک نەهاتن دیراسە ی ئیسلام بکەن، ئنجا مسوڵمان بن.

ئیسلام وتەو کردارە، رەوشت و رەفتاری جوانە، رەچاو کەری هەستەکانە، مافدەری مافانە، کەواتە مسوڵمانیش دەبێ رەنگدانە وە ی ئەم ئیسلامە بێت و ئادابەکانی جیبە جی بکات، وە ک لە خوارە وە باس دەکرین:

- ۱- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە گەڵ خوادا.
- ۲- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە گەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ .
- ۳- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە گەڵ دایک و باوکیدا.
- ۴- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە گەڵ خزم و نزیکانیدا.
- ۵- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە میوانداریدا.
- ۶- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە بەکارهێنانی تەلەفۆن و موبایل دا.
- ۷- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی نان خواردندا.
- ۸- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی خواردنە وەدا.
- ۹- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی سلا و کردندا.
- ۱۰- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی مۆلت وەرگرتندا.
- ۱۱- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کۆر و مەجلیسدا.
- ۱۲- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی قسە کردندا.
- ۱۳- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە گالته و سوعبەتدا.
- ۱۴- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی پیرۆزباییدا.
- ۱۵- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی سەردانی نەخۆشدا.
- ۱۶- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی پرسە و تەعزیەدا.
- ۱۷- ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی پۆمپ و باوەشکدا.

ئەدەب و ئاكارى مسوئلمان له گەڤ خوادا

دیاره گەر چاکه له گەڤ یه کینک کرا، ئەوا ریزو ئەدەب بهرامبەر به چاکه کاره که دهنوینری، پیوستیشه ریزو ئەدەبی بهرانبەر بنویندری.

له هه موو که سیش شایسته ترو پیوست تر، که ریزو ئەدەبی بهرانبەر بنویندری؛ خوی به خشندهیه، که چاکه و به خشنه کانی نایه ته ژماردن

﴿وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۸)

النحل... ئەگەر هەرچی چاکه ی خوادیه بژمیرن، له ژماردن دوایی نایه.

ئەدەب و ئاكارى بهرزواندن بهرانبەر به خوی به خشن کار بهم شیوهیه:

۱- به ندایه تی کردنی و پرستنی:

ئەمەش به وه دیتەدی، که به ته وای ملکچی فه رمانه کانی بیت و به گهره دی دادبني له هه موو کاریکدا.

دیاره پرستنیش، ته نها له نویشو رۆژووو هه ج و زه کات کورت هه لئه هاتوه، به لکو مانا فراوانه که ی پرستن ئەوهیه، که مرۆقی مسوئلمان هه ر کاریک ته نجام ده دات، له کاری رۆژانه ی له گەڤ مال و مندالی، له گەڤ هاو ریکانی، له کپین و فرۆشتنی، له کاری فه رمانبهری و مامۆستایه تی، مه به ستی پی رهامه ندی خوا بیته و، به پی به رنامه و مه نه جی شه ریه تی خوا بیت.

جا که پرستن (العبادة) ئەم مانا فراوان و گشتگیریه ی هه بیت، ئەوا خوی به خشنده کردوهیه مه به ستی به ده یه تان و هی نانه بون، وه ک

ده فه رموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) الذاریات

...من هه ر بۆیه جندۆکه و مرۆم دروست کرد، تا به پرستن.

شهرع ناسانیش ئەم فیکره‌یان بەم گوتە‌یه گوزارش کردووه، که ده‌لّین: (النّیة الصّالحة تقلب العادة عبادة... نیه‌ت پاک‌ی و باشی، عاده‌ت و خوو نه‌ریت بۆ په‌رستن وهرده‌چه‌رخینئ، که‌واته نان خواردمان به مه‌به‌ستی به‌هیزبون بۆ جیبه‌جئ کردن و پیاده‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا، عیباده‌ته، خویندن و فی‌رخوازی به مه‌به‌ستی خزمه‌ت‌کردن به مسوولمانان، عیباده‌ته، جیهاد و خۆبه‌خت‌کردن له پیناوی به‌رزکردنه‌وه‌ی دینی خوا، عیباده‌ته، لابردنی شتی‌ک له ریگا، که تازار به مسوولمانان بگه‌یه‌نئ، عیباده‌ته.

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ... به‌راستی ئەنجامدانی کرده‌وه‌کان به پینئ نیه‌ته‌کانه، هه‌رکه‌سه‌و به پینئ نیه‌تی خۆی، هه‌رکه‌سئ کۆچ‌کردنی بۆ خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌ت، ئە‌وا کۆچه‌که‌ی بۆ خوا و پی‌غه‌مبه‌ره، هه‌رکه‌سی‌کیش کۆچه‌که‌ی به مه‌به‌ستی ده‌ستکه‌وتنی دنیا بی‌ت، یان بۆ ئە‌وه‌ی ژنی‌ک ماره‌ بکات، ئە‌وا کۆچه‌که‌ی بۆ ئە‌و مه‌به‌سته‌یه، که کۆچی بۆ کردووه)). متفق علیه.

۲- تاعه‌ت و گوێپایه‌لی:

گوێپایه‌لی خوا به جیبه‌جئ کردن و فه‌رمانه‌کانی و یاسا به‌پیزه‌کانی دیته‌دی، هه‌روه‌ها به‌دورکه‌وتنه‌وه له‌و کارانه‌ی، که قه‌ده‌غه‌و حه‌رامی کردن.

هه‌ندی له زانایان تاعه‌ت، به به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاری چاکه‌و پیاده‌کردنی به‌رنامه‌ی خوا راقه‌ ده‌که‌ن. ﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتِ...﴾ هه‌روا ﷺ. هه‌روا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ

ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا

تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ فصلت

... شهوانهش که گوتویانه: پهروهردگارمان خودایه و له گفتیان لایان نه داوه و بهردهوام بون له سهه کاری چاکه؛ فریشته دینه لایان و بییان ده لاین: نه بترسن، نه خهه بخون؛ مژده تان لی بی گه یشتونه شه و بهه شته ی، که به لاین تان پیدراوه ﴿٣٠﴾.

تاعه تی خوا، به لگه ی راستی خو شویستنه، سهه پیچی و گونا هیش به لگه ی ناراستی خو شویستنه. گوتراویشه: (إن المحب لمن يحب مطيع... شه و که سه ی به کیکی خو ش بو، به گوئی ده کات).

خوا به خشندهش به لاینی به به نده گو پرایه له خو شه ویسته کانی داوه، که بهه شته ی رازاوه یان پی به خشیت، وه ک ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ

اللَّهِ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٦﴾

النساء... هه ره که سه کی به ره فه رمانی خودا و شه پیغه مبه ره بی، ده بیته هاو پپی شه وانه ی خودا چاکه ی ده گهل کردون؛ له ریزی پیغه مبه ران و خودا په رستان ی راستی و شه هیدان و پیوا چاکان؛ چ هاو پپی یانیک ی چاکیشن شه مانه! ﴿٦٦﴾.

هه روا ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ... ﴿٣١﴾ آل عمران... بلی: ئیوه شه گه ر خوداتان

خو شه ده ی، شوین من که ون، هه تا خوداش خو شی بوین و له گونا هانیش بتان بو ری ﴿٣١﴾.

۳- شهرم کردن له خوا:

شهرم کردن له خوا له گرنگترین پایهی ریزو ئه دهسه بهرانبهر به خوای گهوره.

(الحیاء) شهرم له زمانه وانیدا مانای پۆشتهیی، ههروا مانای خۆدهرنه خستن، یان پازی نه بونه به شتیك، كه پیچه وانهی شهرعی خوایه، یان به ئاشکرا ئه نجام نه دانی سه ریچی و گونا هوتاوان.

ههندی له زانایان پیناسهی شهرم (الحیاء) یان بهوه کردووه، كه: رهوشت و ئاکاریکه بو وازهینان له کاری ناشیرین و، كه متهرخه می نه کردن بهرانبهر به خاوهن ماف.

پیغه مبهری خوا ﷺ ئاماژهی بهوه کردووه، كه شهرم خێرو چاکه می بهدواو دهیه. عیمرانی کورپی حه صین - خوا لیی پازی بی - گوتیه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((الحیاء لا یاتی إلا بخیر)) متفق علیه.

پیغه مبهری خوا ﷺ له فه رمودهیه کدا راقه می شهرم (الحیاء) ده کات و ده فه رموی: ((استحیوا من الله حق الحیاء، قلنا إنا نستحي من الله يا رسول الله والحمد لله، قال: ليس ذلك، الإستحیاء من الله حق الحیاء: أن تحفظ الرأس وما وعی، والبطن وما حوی، وتذكر الموت والبلی، ومن أراد الآخرة وترك زينة الحیاء الدنيا، وأثر الآخرة علی الأولی، فمن فعل ذلك فقد استحیا من الله حق الحیاء...)) وهك پیویست له خوا شهرم بکهن، گوتیان: ئه می پیغه مبهری خوا، سو پاس بو خوا ئیمه شهرم له خوا ده کهین، فه رموی: ئه وها نا. شهرم کردن له خوا وهك پیویست ئه و دهیه، كه سه رت و چاو و گویچکه و زمانت له گونا هان بپاریزی، زگت و ئه وهی له گه ل زگدایه له گونا هان بپاریزی، ههروا یادی مردن و رزین بکهیت، هه رکه سی رۆژی دوایی بو و

جوانی و رازاوهیی دنیا واز لئی بیینی و به سهر دنیای ههلبژییری، جا ههرکه سئی ئاواى کرد، ئەوا وهك پێویست شهرمی له خوا کردووه)) رواه الترمذی عن ابن مسعود.

ئەبولهیسی سه مه رقه ندی (شهرم) ی به دوو جۆر داناووه گوتویه تی: شهرم دوو جۆری ههیه:

۱- شهرمێك له نیوان خۆت و خهلكدا.

۲- شهرمێك له نیوان خۆت و خوادا.

شهرم كردن له نیوان و خۆت و خهلك ئەوهیه، چاوت بیاریزی لهو شتانهی، كه بۆت خهلال نیه ته ماشای بكهیت. بهلام شهرمی نیوان خۆت و خواى گهوره بریتیه له ههست كردن و پیزانین به بهخشه كانی و، شهرم بكهیت سه ریپچی فه رمانه كانی بكهیت.

۴- شوكرانه بژییری بهخشه كانی خوا:

سوپاسگوزاری و شوكرانه بژییری، یان بهدل، یان به زمان، یان به کردهوه دهرده بردری.

شوكرانه بژییری بهدل، بریتیه له هه بونی ههستی خێروچا كه نواندن بۆ هه موو خهلك، چونكه هه موو خهلك چاو له دهستی خوان و خوشه و یسترین كهس لای خوا، ئەو كه سهیه بۆ چاو له دهسته كانی سودمه ند بییت.

شوكرانه بژییری به زمان بریتیه له سوپاس و ستایش كردنی خوا، هه روا به رده وام زیكروپارانه وهو ته سییحات كردن.

شوكرانه بژییری به کردهوهش بهوه دیتهدی، كه ئەندامه كانی جهسته له جیبه جی كردنی فه رمانه كانی خوا به كاربهینریت و، سه ریپچی خواى پینه كریت.

دیاره شوکرانه‌بژییری نیعمه‌تی چا و بریتیه له پاراستنی و دانه‌واندنی له‌ئاست ئه‌و شتانه‌ی خوا حه‌رامی کردوون، وه‌ک ته‌ماشانه‌کردنی ئافره‌تی نامه‌حه‌رم و گوڤاره‌روت و نیمچه‌رۆته‌کان و فلیمه‌بی‌ئابروه‌کان.

شوکرانه‌بژییری زمانیش بریتیه له‌غه‌یه‌ت نه‌کردن و دوزمانی نه‌کردن و قسه‌نه‌هینان و نه‌بردن و تیک نه‌دانی نیوان دوکەس و فیتنه‌یی نه‌کردن و هه‌ست بریندارنه‌کردنی خه‌لک و ته‌ریق نه‌کردنه‌وه‌یان.

شوکرانه‌بژییری هی‌زو تواناش بریتیه له‌سه‌رخستنی چه‌وساوان و زولم نه‌کردن و، خه‌بات و تیک‌کۆشان له‌پیناوی خوا.

شوکرانه‌بژییری نیعمه‌تی دارایی و ده‌وله‌مه‌ندی بریتیه له‌یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی هه‌ژارو نه‌داران، به‌بی منه‌ت کردن و به‌چا و دادانه‌وه.

خوای‌گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿...لِّئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَكَأِنْ كَفَرْتُمْ...﴾ ٧ ﴿...إبراهيم ... گهر شوکرانه‌بژییرم بن، بو‌تان زیاد ده‌که‌م﴾.

۵- رازی بون به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا و ئارام گرتن له‌کاتی به‌لا و ناخۆشیدا:

باشترین وته‌سه‌بارت به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر، فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره ^{صَلَّى} ^{عَلَيْهِ} ^{وَسَلَّمَ}، که ئاراسته‌ی ئین عه‌بباس ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ((يا غلام اني أعلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لن ينفعوك بشيء قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لن يضروك بشيء قد كتبه الله

عليك، رفعت الأقدام وجفت الصحف))... كورپىزگە! چەند وشە يەكت
 فېردە كەم: دىنىي خوا پىيارىزە، خوا دەتپارىزى، خوا پىيارىزە، خوا بەرەو
 روت دى، گەر داواي شتىكت كرد، تەنھا لى خوا داوا بگە، گەر داواي
 فرىاكە وتنت كرد، كە بە فرىات بى، تەنھا هاوارى خوا بگە، بزانه
 گەر ھەموو خەلكى كۆبىنەو ھەو بىيانەوئى سودىكت پى بىخشن، كە
 خوا نەينوسىبى، ناتوانن سودت پى بىخشن، ھەروھە ھەموي
 كۆبىنەو ھەو بىيانەوئى زىانت پى بگە يەنن، كە خوا نەينوسى بى، ۋەو
 زىانەت پى ناگات، قەلەمە كان لى نوسىن ھەلگىران، پەراو ھەكانىش وشك
 بونەو ھە (واتە: قەزاو قەدەرى خوا براو ھەو ھە). رواه الترمذى وقال: حديث حسن
 صحيح.

كەواتە: باباي مسولمان ھەك ئەدەب و پىزىنواندن بەرانبەر خواي
 خۇي، رازىيە بە ھەر چ شتىك بەسەرى بىت، كە خوا براندوويە تىيەو ھەو
 پاداشتىشى لەسەر ھەردە گرىتەو ھە، ھەرگىز نارەزايى بەرانبەر بە خوا
 دەرنابرى، كە بۇچى ئەم بە لاو ناخۇشەي بەسەر ھىناو ھە، بەلكو دلى

بەم ئايەتە دەداتەو ھە، كە دەفەرموئى: ﴿... وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ
 عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾

البقرة ... مژدە بدە بەو كەسانەي خۇراگرن، ۋەو كەسانەي، كە توشى
 چۆرتىك دەبن، دەلىنن: ئىمەش ھەر ئى خوايىن و ھەر بۇ لاي ۋەو
 دەچىنەو ھە، خىروپىرو بەزەبى پەروەردگارىان بۇ دەبارى و شارەزا لى رى
 ۋەوانن. ﴿﴾

ئهدهب و ئاكارى مسوئمان له گهڤ پيغه مبهري خوادا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دياره مسوئمانى پابه‌ند به دينى خواو ژيرو له خواترس، هه‌ست به و پايه و ريزه‌ى پيغه مبه‌ر ده‌كات، كه له لايه‌ن خواى گه‌وره‌ى لى نراوه. هه‌ست ده‌كات پيغه مبه‌ريكه، هه‌ر له سه‌ره‌تاي ژيانيه‌وه، تا كو‌تا ژيانى، خواه‌نى ره‌وشت به‌رزى و قوربانيدان بووه، هه‌رده‌م به‌خه‌مى ئومه‌ته كه‌يه‌وه بووه، كه خواى به‌خشنده له ئومه‌ته كه‌ى خو‌ش ببى و چاوپوشى له گونا‌هه‌كانيان بكات.

جا پيغه مبه‌ريك، خواى خاوه‌ن شكۆ ده‌رباره‌ى به‌فرموى: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّٰ خُلِقَ عَظِيمٍ ۝۴﴾ القلم ... به‌راستى تو ئاكارو ره‌وشتت زور به‌رزه. ئه‌مه گه‌وره‌ترين پروانامه‌و مه‌دالياه بو پيغه مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پيوسته ريزى لى بگيرى و ئه‌ده‌بى له به‌رانبه‌ردا بنويترى.

ريزگرتن و ئه‌ده‌ب نواندينش، فه‌رمانىكى خوايه، كه ده‌بى گشت پرواداريك پياده‌ى بكات و پيغه مبه‌رى له‌لا خو‌شه‌ويست بيت، ئه‌وپه‌رى خو‌شه‌ويستى، هه‌روا ده‌نگى به‌سه‌ردا به‌رزنه‌كرىته‌وه وه‌ك خوا (جلّ جلاله) ده‌فرموى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝۲﴾ الحجرات... ئه‌ى گه‌لى خاوه‌ن باوه‌ران! ناشى ده‌نگتان سه‌ر ده‌نگى پيغه مبه‌ر كه‌وى. ده‌نگيش هينده به‌رزمه‌كه‌ن وه‌ك له گه‌ل يه‌كترا قسه ده‌كه‌ن، كه كارتان لى پوچهل ببى و خو‌تان به‌خو‌تان نه‌زانن.

ئه دهه بو ریژنواندن بهرانبهر به پیغه مبهری خوا ﷺ بهم شیوهیه ده بییت:

۱- گوپرایه لی کردنی پیغه مبهرو شوینکه وتنی له گشت کاروباره کانی دنیاو تاخیره تدا، خوی گه و ره ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾
 (۲۲) محمد

گوپرایه لی کردن و بهر فهرمانی پیغه مبهر، مسوگه ری بهه شته و سه ریچی کردنی شی، مسوگه ری دۆزه خه، وهك له شه بوهوره یه ده گپریته وه، كه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((كل امتي يدخلون الجنة إلا من أبي، قيل أو من يأبي يا رسول الله؟ قال: من أطاعني دخل الجنة، ومن عصاني فقد أبى... هه موو تومه تی من ده چنه بهه شت، مه گه ره نهو كه سه ی خوی نه یه وئ بچیتته بهه شت. گو تیان: نه ی پیغه مبهری خوا، کی هه یه نه یه وئ بچیتته بهه شت؟ فهرموی: هه ره كه سه ی گوپرایه لی و به قسه ی من بکات، ده چیتته بهه شت، هه ره كه سه ی کیش سه ریچی من بکات و به قسه م نه کات، نه وا نایه وئ بچیتته بهه شت)) رواه البخاري.

سه باره ت به شوینکه وتنی پیغه مبهر له هه موو کاروباریک، خوی گه و ره ده فهرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾... (۲۱) آل عمران... بلئ: گه ره به راستی خواتان خو شده وئ، شوینی من بکه ون، خوا خو شتانی ده وئ و له گونا هیشتان خو شده بی.

۲- هیچ كه سه هینده ی پیغه مبهری ئازیز، خو ش نه ویستری، ته نانه ت دایك و باو کیش. واتا خو شه ویستی پیغه مبهری نازدار، پیش

خۆشه و یستی دایک و باوک و هه موو که سه یکه، وه ک خۆی ﷺ ده فه رموی: ((والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب إليه من ولده و والده والناس أجمعين... سویند به و که سه ی گیانی به ده سه ته، ئیمانی هه یچ کامی کتان ته وا و نابج، هه تا منی له مندالی و باوکی و هه موو خه لک خۆشتر نه ویت)) متفق علیه.

که واته، ته و که سه ی پینغه مبه ری ﷺ وه ک پئویست خۆش نه وئ، ته وا ئیمانی ته وا و نه و ده بی چاوبه خۆیدا بخشینیتته وه.

۳- هه یچ که سه به سه ردارو پینشه وا و رابه رو سه رکرده ی راسته قینه دانه نئ، جگه له پینغه مبه ر، چونکه خوا ئه وئ هه لبژاردوه و ئه م نازناوانه هه ر له خۆی دئ. خوا ده فه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

﴿٦١﴾ الأحزاب... بینگومان پینغه مبه ری خودا سه رمه شقی چاکه بو ئیوه و بو هه رکه سه ی، که به خودا و رۆژی سه لا هه واداره و، هه ر خه ریکی یادی خوایه ﴿﴾.

۴- پازی بون و ملکه چی هه ر هوکمی و بریاریک، که پینغه مبه ری خوا براندویه تیه وه، وه ک خوا ده فه رموی:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

﴿٦٥﴾ النساء... نه خیر (وانیه که خۆیان به باوه ردار پیشان ده ده ن) سویند به په روه ردگارت، بروادار نین، تا تو نه که نه دادوه ر له هه ر ئاژاوه و دوه ره که یه کی نئوانیاندا، له پاشان هه ست نه که ن له ده رونیاندا

به هیچ بیزاریهك لهو بریاره ی تۆ داوتهو ملکه چ نه کهن به
ملکه چیه کی ته واو.

ئهم حوکم و یاسایه، تا رۆژی دوایی، بهرده وامه، بۆیه ههر کیشه و
گرفتیک بیته پیشه وه، ده بۆ بۆ قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه ر
بگه پینریتته وه، نه ک بۆ یاسای دهستکردی مرۆقی عهقل سنوردار.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿... فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ ﴿٥٩﴾ النساء... گه ر له شتیک ناکۆک بون و کیشه هاته
پیشه وه، ئەوا بۆ حوکمی خواو پیغه مبه ری بگه ریتنه وه﴾.

۵- خۆشیستن و دۆستایه تی کردنی ئەو که سانه ی پیغه مبه ری خوا
خۆشی دهوین، هه روا خۆش نه ویستن و دۆستایه تی نه کردنی ئەوانه ی،
که پیغه مبه ر خۆشی ناوین و ناحهزه پیمان. هه روا دلخۆش بون به و
شتانه ی پیغه مبه ر پیتی دلخۆش بووه، هه ز نه کردن به و شتانه ی هه زی
پی نه کردوه. بۆیه ﷺ فه رمویه تی: ((... فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ
فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ... گه ر له شتیک
قه دهغه م کردن، لیتی دورکه ونه وه، گه ر فه رمانم به کاریکیش کرد
بیکه ن، ئەوا به پیتی تواناتان جیبه جی بی بکه ن)) متفق علیه.

۶- هه رکاتی ناوی پیغه مبه ر هات، ده بۆ بگوتری: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ)، چونکه خوای به رزو مه زن فه رمانی کردوه سه لاواتی بۆ
بنی ردری، وهك ده فه رموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ الأحزاب... خواو
مه لائیکه ته کانی، سه لاوات ئەدهن له سه ر پیغه مبه ر، ئە ی که سانی

پرواتان هیناوه، سه لاوات له سه هری بدهن و سه لامی لی بکهن به سه لام
لی کردنیکی گرنگ ❁.

دیاره سه لاواتی خوا له سه هری پیغه مبهه وه سف و سه ناو باس کردنیه تی
به چاکه له ناو کۆمه لی هه ره به رزی مه لاتیکه دا، سه لاواتی
مه لاتیکه، نزا کردنیانه بۆ له لای خوا.

۷- زیندو کردنه وه ی سوننه ته کانی پیغه مبهه، وه ک: ریش و سیواک و
هاوشیوه کانی و، گه یاندنی بانگه وازه که ی به خه لک، هه روا خو
دروخستنه وه له و شتانه ی ته و له دیندا نه یکردوه، خوا ده فه رموی:

❁... وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا... ﴿۷﴾

الحشر... ته وه ی پیغه مبهه هیناویه تی له حوکم و یاسا و ئاکاری
جوان، وه ریگرن و جیبه جی ی بکهن، ته و شتانه ش، که لی تان قه ده غه
ده کات، مه یکه ن و وازی لی بهینن ❁.

خویشی ﷺ ده فه رموی: ((علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين
المهدين، عَضُوا عَلَيْهَا بالنواجذ، وَايَاكُمْ وَمَحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنْ كَلَّ
بِدْعَةِ ضَلَالَةٍ... ده ست به ری بازو سوننه تمه وه بگرن، هه روا ده ست به
رپۆ شوینی خه لیغه سه رپاسته کاتم بگرن، به ددانه کان بیگرن، نه که ن
له کاروباری دیندا، شت دابهینن، چونکه هه موو شت دابهینانیک له
دین گومرایی و سه رلیشواویه)) رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن
صحيح.

خاتوو عانیشه گوتویه تی: پیغه مبهه ی خوا فه رمویه تی: ((من
أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو ردٌ... هه رکه سی له م کاره ی
دینمان، شتی که دابهینن، که له دینه که دا نه بیته، ته و ته و شته
دابهینراوه قبول نیه و ره ده کریتته وه)) متفق علیه.

۸- له کاتی سهردانیکردنی له قهبره که ی و مزگه وته که ی، نابی دهنگ بهرز بکریته وه و ژاوه ژاوه دهنگه دهنگ بکریت، به لکو ده بی به ته ده ب و ریژه وه به دهنگیکی نزم سه لامی لی بکری. خوی گه وره ده فه رموی:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا
لَهٗۙ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ ... ﴿۲﴾ الْحَجْرَاتِ ... ئه ی گه لی
خاوه ن باوه ران! ناشی دهنگتان سه رده نگی پیغه مبه ر که وی.
ده نگیش هینده بهرز مه که ن، وه ک له گه ل یه کتردا قسه ده که ن، که
کارتان لی پوچه ل بی و خوتان به خوتان نه زانن.

ئه ده بو ئاكارى مسوئمان له گه ل داىك و باوكيدا

شاراوه نيه داىك و باوك بو پيگه ياندى رۆله كانيان و شه و نخونى كردن له پيئاو بهر ژه وه نديه كانيان، چه نده ها زه همت و ناخوشى و موعانات ديتته ريگايان، ههروه ها به تهنگ سۆزو خۆشه ويستى رۆله كانيانه وه دين، به تاييه ت داىكى به سۆز، كه زه همت و ئازارى زۆر ده بينى بو پهروه رده كردنى مندا له كانى، له بهرانبه ر ئه م موعاناته ش ته نها خواى گه وه پادا شتى شايسته ي خۆى ده داته وه.

جا له بهرانبه ر چا كه كانى داىك و باوك، پيويسته رۆله كان وه فادارو به ئه مهك بنو، چا كه كار بن له گه لئاندا و مافه كانيان نه فه وتينن، خواى گه وه ده فه رموى: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ٢٣﴾. پهروه رده گارت فه رمانى دا، جگه له وه كه سى دى مه په رستن، سه باره ت به داىك و باييش چا كه بكه ن. ﴿الاسراء﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ٨﴾... ئيمه مروئمان راسپارد، له گه ل داك و بابى خۆى چا كه بكا ﴿العنكبوت﴾

چا كه كارى له گه ل داىك و باوك، به گویره ي ئه م ئاداب و ئاكارانه ي خواره وه ديتته دى:

۱- گوپرايه لى كردنيان له چا كه دا: گوپرايه لى داىك و باوك له خۆشه ويستيه وه سه رچاوه ده گريت، هيج شتيك لاي داىك و باوك ئه وه نده زه همت نيه، هينده ي سه رپيچى و گوپرايه لى نه كردنى رۆله كانيان، دياره ئه مه ش ده بيتته ئازاردانى دلئان و، رۆله كانيان

دهبنه (عاق) واته: ئازاردەری دلی دایک و باوک، که له گوناھه گەورەکانه.

عن عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله ﷺ: ((الكبائر: الإشرak بالله، و عقوق الوالدين، وقتل النفس، واليمين الغموس ... گوناھه گەورەکان بریتین له: هاوبەش دانان بو خوا، ئازاردان و سه‌پێچی دایک و باوک، کوشتنی کهسیک به ناحق، سویندی به درۆ)) رواه البخاري.

لەم فەرموودەیه‌دا دواى هاوێڵ پریاردان بو خوا، ئازاردان و سه‌پێچی دایک و باوک به گوناھه گەورەکان دانراوه، به‌لام گوێپرایه‌لیکردنی دایک و باوک دەبێ له چاکه‌کاریدا بێت، نه‌ک له گوناھو تاوان، چونکه ((لا طاعة لبشر في معصية الله، إنما الطاعة في المعروف ... له سه‌پێچیکردنی فەرمانه‌کانی خوا، نابێ به‌گوێی هه‌یج که‌سی بکری، به‌لکو به‌گوێکردن له چاکه‌کردنه)) رواه أحمد والبخاري ومسلم.

جا کاتیک دایک و باوک داوا له پۆله‌کانیان بکه‌ن هاوێڵ بو خوا پریار بدەن، یان تاوانیک بکه‌ن، نابێ گوێپرایه‌لییان بکه‌ن، به‌لام دەبێ چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، وه‌ک خواى گەورە ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ

جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا... ئە‌گه‌ریش هانیانداى شتى بکه‌ی به‌شهریکم، که خۆت هه‌یچی لى نازانى، فەرمانیان به‌جی مه‌هینه، له

دنیا‌دا به‌خۆشى له‌گه‌ڵیاندا بژی ﴿١٥﴾ لقمان ﴿﴾

ئهو چاکه کردنه ی، که خوی گه وره له م نایه ته باسی ده کات، ده بیی بهر ده وام بییت و نابیی توندوتیژیان له گه لدا بکری، به به هانه ی شه وه ی موشریکن، به لکو ده بیی رۆله کان جهخت له سه ر مسولمانبونیان بکه ن، شه مهش به کرده وه ی جوان و زمان شیرینی و نه رمونیانی ده بییت، له (صحيحین) دا هاتوره، له عبدالله ی کورپی مه سعوده وه، که گوتویه تی: سألت النبي ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، قال: ((الصلاة على وقتها، قلت ثم أي؟ قال برّ الوالدين، قلت: ثم أي؟ قال: الجهاد في سبيل الله... پرسيارم له پیغه مبه ر کرد، خوا چ کرده وه یه کی پی خۆشه، شه ویش فه رموی: نویتژکردن له کاتی خوی، گوتم: پاشان چی دی؟ فه رموی: چاکه نواندن له گه ل دایک و بساوک، گوتم: پاشان چی دی؟ گوتی: خه بات و تیکۆشان له پیناوی خوا)).

نابی گوپراه لیبیان بکری له به شودانی به زۆرو ژن هینانی به زۆر، که کچ و کور پیی رازی نین، یان نابیی به قسه ی شه وان، پیاو خیزانه که ی ته لاق بدات، شه وه تا سه باره ت به م مه سه له یه پرسيار له عومه ری کورپی خه تتاب (خوا لیبی رازی بی) کرا، گه ر باو کینک به کوره که ی گوت هاوسه ره که ی ته لاق بدات، ئیمام عومه ر فه رموی ته لاقی نه دات، چونکه گوپراه لی له چاکه کاریدا ده بییت.

۲- نابیی به رانه ر دایک و باوک ناره زایی و وه رس بوون ده ربیری، که داوای شتییک له رۆله کانیان ده که ن، خوی گه وره ش ده فه رموی: ﴿... فَلَا تَقُلْ لَهُمْ أَلْفٌ وَلَا نَنْهَرُهُمْ وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا... هه رگیز ئوفیشیان پی مه لی و تیبیان مه خوره و به زمانی خۆش بیان دوینه

كهواته له كاتى داواكردى هه شتێكیان، دهبی به زمانیکی شیرین و قسهی جوان وهلامی داواکاریه کانیان بدریتهوه، ئەمەش فەرمانی خۆی گهورهیه، ههروهها له کاتی داواکاریان وشه‌ی (تۆف) که نیشانه‌ی نارەزاییه، له به‌رانبه‌ریان نه‌کری، نابێ پڕۆله‌کان ده‌نگیان به‌سه‌ر دایک و باوکیان به‌رز بکه‌نه‌وه، نابێ به‌ سوک سه‌یر بکری‌ن و بیروبو‌چوونیان به‌که‌م بگه‌ڕی، به‌تایبه‌تی گه‌ر دایک و باوک نه‌خوینده‌وار بوون.

له کاتی ڕوونکردنه‌وه‌ی شتێکدا، یان ڕوونکردنه‌وه‌ی دین، ده‌بی به‌ شیوازیکی جوان و به‌ سو‌زو میه‌ره‌بانیه‌وه، بو‌یان ڕوون بکریته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌بی با‌لی ملکه‌چی و سو‌زیان بو‌ ڕا‌ج‌ه‌ین و دو‌عی خیریان بو‌ بکه‌ین، وه‌ک خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا... به‌بی فیزی بیان‌خه‌ ژێر با‌لی به‌زه‌یی و بلێ: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم! وه‌کو ئە‌مان منیان به‌ شلکی پێ‌گه‌یاند، تۆش وه‌به‌ر به‌زه‌یی خو‌تیا‌نخه‌ ﴿٢٤﴾ الإسراء

دوعا‌کردن بو‌یان له‌ دو‌ای مرده‌نیان سو‌دیان پێ‌ده‌گات و پله‌یان له‌ به‌هه‌شت به‌رز ده‌کاته‌وه، وه‌ک پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ((إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ- لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! أَنَّى لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ؟ بِاسْتِغْفَارٍ وَلِذَلِكَ لَكَ.. خۆی گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شت پله‌ی به‌نده‌ی چاک به‌رز ده‌کاته‌وه، ئە‌ویش ده‌لێ: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم! ئە‌م پله‌یه‌م له‌ کو‌ی بوو؟ ئە‌ویش ده‌فه‌رمو‌ی: به‌هۆی دا‌وای لی‌خو‌شبونی کو‌ره‌که‌ته‌ بو‌تۆ)) رواه‌ أحمد والطبرانی في الأوسط ورجاهما رجال الصحيح عن أبي هريرة.

ههركه سیكیش له کاتی زیندوویی دایک و باوکیدا، نهیتوانییی چاکهیان له گهڵدا بکات، با له دوای مردنیان چاکهیان له گهڵدا بکات، ئهویش به پارانوه له خوای گهره ده بیته، که له گوناهیان خویش بیته.

۳- له ئادابی چاکه کردن له گهڵ دایک و باوک ئهوهیه، په یان و وهسیه تنامه و پاسپاردهیان جیبه جی بکری، گهر تاوان و گوناھ نه بوو، ههروهها ریژی هاوړیکانیان له دوای مردنیان بگیری و سهردانیان بکری.

پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی: ((إِنَّ أُمَّرَ الْبِرِّ صَلَاةُ الْوَالِدِ أَهْلٍ وَدَّ أُبِيهِ... بَاشْتَرِينَ چاکه ئهوهیه، کور هاموشوی براده رو دۆستانی بکات و ریژیان بگری)) رواه مسلم عن عبدالله بن عمر رضي الله عنه.

له فهرمو دهیه کی تر دا هاتوه عن مالك بن ربيعة الساعدي قال: ((بينما نحنُ جلوسٌ عند رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إذ جاء رجلٌ من بني سلمة فقال: يا رسول الله! هل بقي من برِّ أبوي شيء بعد موتهما؟ فقال: ((نعم الصلاة عليهما، والإستغفار لهما، وإنفاذ وعدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) رواه أبو داود والحاكم في المستدرک (۱۵۵/۴) وقال: صحيح على شرط الشيخين، ولم يخرجاه، وقال الذهبي: صحيح.

۴- ده بی پۆله کان له بهردهم دایک و باوکدا به شیوهیه کی جوان و لایهق و ریک دابنیشن و، خۆیان دوورخه نهوه له بی موبالاتی وهک قاچ درپژکردن و قاچ له سهر قاچ دانان و دهست هه لپرین به رامبهریان، نابی له بهردهم ئهواندا پۆله کان پال بکهون، یان خۆیان رووت بکه نهوه، یان به قاقا پی بکه نن، نابی له کاتی پۆشتن دا پیش باوک بکهون، نابی

له پیش ئه و دابنیشن، نابج به ناوی خویان بانگ بکرین، وه که له فهرمووده ی پیغه مبهردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه: ((عن أبي هريرة أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رأى رجلاً معه غلام، فقال للغلام: من هذا؟ قال أبي، قال: فلا تمس أمامه، ولا تستسب له، ولا تجلس قبله، ولا ادعه باسمه)) رواه ابن السني وعبدالرزاق في مصنفه (۱۳۸/۱۱) وقال حبيب الرحمن الأعظمي معلقاً: (والحيث أخرجه البخاري في الأدب المفرد).

۵- پیویسته له کاروباریاندا یارمه تیان بدری و شتیان بۆ ههلبگری، چونکه زۆر ناشیرینه و بی پرزییه، گهر له گهل باوک به ریگادا برۆی، باوک شت ههلبگری و کور به دهست به تالی بروات و هیچ ههله گری. ههروهها کچیش به هه مان شیوه له ریگ و پینک کردنی مالدا، ده بی یارمه تی دایکی بدات.

۶- ده بی سومعه ی دایک و باوک پیاریزی، ئه مهش به وه دیته دی، که رۆله کان زیان به خه لک نه گه یه نن و خراپه کار نه بن له گه لیاندا، تا وه کو خه لکیش به رپه رچی خراپه کاریه کانیان نه ده نه وه به جنیودان و دل بریندار کردن.

نابی جنیو به دایک و باوک بدری، که له گونا هه گه وره کانه، جنیودان به دایک و باوک به وه ده بی، که تو جنیو به دایک و باوکی دژه کهت بده ی، ئه ویش جنیو به دایک و باوکی تو بداته وه، وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی: ((من الكبائر شتم الرجل والديه)) قالوا: يا رسول الله! وهل يشتم الرجل والديه؟ قال: ((نعم يسبُّ أبا الرجل فيسبُّ أباه، ويسبُّ أمه... له گونا هه گه وره کان ئه وه یه، مرؤف جنیو به دایک و باوکی بدات، گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! کهس هه یه جنیو به دایک و باوکی بدات؟ فهرموی: به لی، ئه و کهسه جنیو به باوکی به رامبه ره که ی ده دات، ئه ویش جنیو به باوکی ئه و

دهدات، هه‌روا جنیۆ به دایکی دهدات، ته‌ویش جنیۆ به دایکی ته‌و
دهدات)) متفق علیه.

تییینی: له گه‌ڵ باسکردنی ته‌ده‌ب له گه‌ڵ دایک و باوکان، هه‌ندی له
پادا‌شتی چاکه‌کاری له گه‌ڵ دایک و باوک و هه‌ندی له سزاکانی
خراپه‌کردن له گه‌لیان باس ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: پادا‌شته‌کان:

۱- به پله‌ی یه‌که‌م ده‌بی چاکه‌ له گه‌ڵ دایک بکری، چونکه به‌هه‌شت
له‌ژێر پی‌یه‌وه ده‌ست ده‌که‌وی، روی الإمام أحمد عن المقدم بن معد
یکرب، عن النبي ﷺ قال: إن الله يُوصيكم بأمهاتكم ... إن الله
يُوصيكم بأمهاتكم ... إن الله يُوصيكم بأمهاتكم ... إن الله
يُوصيكم بأبائكم ... إن الله يُوصيكم بالأقرب فالأقرب) رواه ابن
ماجه من حديث عبدالله بن عياش. عن جاهمة مرفوعاً: (ألزمها،
فإن الجنة تحت أقدامها) رواه الإمام احمد والنسائي (صحيح) صحيح الجامع
(۱۹۲۴) ورواه البخاري في الأدب والطبراني.

۲- دایک و باوک سه‌رچاوه‌ی به‌هه‌شت و دۆزخ، په‌زنامه‌ندی خوی گه‌وره
به په‌زنامه‌ندی ته‌وانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، وهك له فه‌رمووده‌دا هاتووه:
روی ابن ماجه عن أبي أمامة أن رجلاً قال: يا رسول الله! ما حق
الوالدين على ولدهما؟ قال: ((هما جنتك ونارك)). وروی الترمذي
عن ابن عمرو بن عاص: أن رسول الله قال: ((رضا الرب في رضا
الوالد، وسخط الرب في سخط الوالد)) رواه ابن حبان، انظر السلسلة
الأحاديث الصحيحة رقم (۵۱۶) ورواه الحاكم في مستدرکه (۱۵۲/۴) وقال:
صحيح على شرط مسلم.

۳- له دنیادا به‌ره‌که‌ت ده‌که‌وێته‌ ته‌مه‌ن و وه‌چه‌و رزقه‌وه، وهك
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ((من سره أن يمد له في عمره،

ویزداد فی رزقه، فلیبرّ والديه، ویصل رحمه)). رواه أحمد عن أنس، ههروا دهفه رموی: ((من برّ والديه طویب له، زاد الله فی عمره)) رواه أبو یعلی والطبرانی والحاکم (وقال: صحیح، وأقره الذهبي والأصبهاني عن معاذ بن أنس).

٤- چاکه کردن له گه ل دایک، ده بیته مایه ی سرینه وهی گونا هو تاوان، (روی الترمذی عن ابن عمر أن رجلاً أتى النبي فقال: يا رسول الله! إني أصبت ذنباً عظيماً، فهل لي من توبة؟) ((فقال: (هل لك من أم)؟ قال: لا، قال: (هل لك من خالة؟) قال: نعم، قال: فبرها... تبين عومه ر گوتویه تی: پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و گوتی: ته ی پیغه مبه ری خوا! گونا هیکی گه وره م کرده، ئایا بۆم هه یه ته و به بکه م؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: دایکت ماوه؟ گوتی: نه خیر، فه رموی: خوشکی دایکت ماوه؟ گوتی: به ئی، فه رموی: که واته چاکه له گه ل ته ودا بکه)). رواه الحاكم بألفاظ متقاربة وقال: صحیح الإسناد.

دوه م: سزاکان:

١- نازاردانی دلّی دایک و باوک له گونا هه گه وره کانه و، ده بیته مایه ی خه شی خوا و ته ماشانه کردن به چاوی ره جمه ته وه له رۆژی قیامه تدا، ههروا هویه که بۆ نه چوونه به ههشت له (صحیح) ی بوخاری و موسلیم دا هاتووه عن أبي بكر قال: قال رسول الله ﷺ ((ألا أنبئکم بأکبر الکبائر؟)) قلنا: بلی یا رسول الله! قال: ((الإشراك بالله وعقوق الوالدين)) وكان متکناً فجلس فقال: ((ألا وقول الزور)) فما زال یکررها حتی قلنا لیته سکت. ههروه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموی: ((ثلاثة لا ينظر إليهم يوم القيامة: العاق لوالديه، والمرأة المترجلة، الديوث، وثلاثة لا يدخلون الجنة: العاق لوالديه

ومدمن الخمر، والمثان بما أعطى)) رواه النسائي عن عبدالله بن عمر.

۲- نازاردهرى داىك و باوك له دنيا دا تۆلّه و سزای لى ده سه نرېته وه و بۆ رۆژى قيامهت دواناخري، وهك پيغه مبهري خوا ده فه رموي: ((كل الذنوب يؤخر الله ماشاء منها الى يوم القيامة إلاّ عقوق الوالدين، فإن الله يجعله لصاحبه في الحياة الدنيا قبل الممات... خوا سزای هه موو گوناھى، ته وهى هه ز بکات، بۆ رۆژى دوايى دوا ده خات، ته نها نازاردانى داىك و باوك نه بيته، خوا له دنيا بهر له مردنى باباي نازاردهرى داىك و باوك، سزای ده دات.)) رواه الحاكم والأصبهاني عن ابي بكره.

كهواته مسولمانى بهر پيتر:

زۆر ئاگادار به، زۆر بترسى، زۆر هوشدار به، نه كهى دلى داىك و باوك بره نجيئى و نازاريان بدهيت، ته گينا وه بهر هه ره شه كان ده كهوى و ره نجه رۆ ده بيت، نوپۆ رۆژه كانت دادت نادهن و چا كه كانت به تالّ ده بنه وه، له دنياش له گه لّ داىك و باوك چۆن ره فتار بكه يت، تۆش ئاوات له گه لّ ده كرېته وه.

ئەدەب و ئاكارى مسوئمان له گەل خزم و نزيكانيدا

كاتيتك ئيسلام هات بايه خيكي زوري به خزميه تي و پته و كردني په يوه نديه كاني نيوان كه سوكاردا، هاني مسوئمانانيدا، كه ئەم په يوه نديه پهره پي بدهن و توكمه ي بكنه. خواي گه ورهش فه رمان به مسوئمانان ده كات، كه خويان بپاريژن له خو دوور خستن و پچراندني په يوه نديه كاني نيوان خزم و كه سوكار، ئەوه تا ده فه رموي: ﴿...وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء ... ئين كشير له راقه ي ئەم ئايه ته دا ده فه رموي: به واتاي خو تان بپاريژن له پچراندني خزميه تي و سهرداني نه كردنيان، به لكو ده بي چا كه يان له گه لدا بكنه و ئەم (صلة) يه به جي به يئن.

(قرطبي) گوتويه تي: ميلله ت هاو ده نكن له سه ر ئەوه ي كه په يوه ندي خزميه تي (صلة الرحم) واجبه و پچراندني هه رامه. ئەوه تا ئە سماء له پيغه مبه ري خوا پرسيار ده كات، كه ئايا سهرداني دا يكي بكات و ئەم (صلة) يه به جي به يئن؟ پيغه مبه ريش ﷺ فه رموي: ((نعم صلي أمك)) رواه البخاري و مسلم و أبو داود و أحمد. جا پيغه مبه ر فه رمان ي پيكر د، كه سهرداني بكات، هه رچه نده دا يكي ئافره تي كي بي باوه ر (كافر) يشه.

دياره وشه ي (الأرحام) كه له قورئاندا هاتوه، ناويكه به كارديت بو گشت خزم و كه سوكار و به بي جياوازي نيوان مه حره م و نامه حره م. (تفسير القرطبي).

جۆره کانی خزم و کهس و کار (صلة الرحم)

خزم دوو بهشی ههیه: گشتی و تاییه تی.

خزم به گشتی: ئه وه یه، که له لایه ن دینه وه یه که تری ده گرنه وه له مافه کاندای، که پێویسته به جی بهیتری، ئه ویش به خۆشه ویستی و پشتگیری کردنیان و ئامۆژگاری کردنیان و زیان پێ نه گه یاندنیان و دادگه ری کردن له نیوانیاندا، به تیمارکردنی نه خۆشیه کانیان و مافه کانی مردو، وه کو شوشتیان و نوێژ له سه ر کردنیان دیته دی.

به لām خزم به تاییه تی: بریتییه له خزمایه تی له لایه نی دایک و باوکیه وه، که پێویسته مافه تاییه تییه کانیان به زیاده وهش جیبه جی بکری، وه کو نه فه قه دان و سه ردانی کردنیان به مه به ستی له ئه حوال پرسینیان و فه رامۆش نه کردنیان له هه یج مافی کدا، وه ک له مافه گشتیه کان جه ختی له سه ر کراوه.

دیاره چاکه کردن و سه ردانی کردنی خزم، به پله ی یه که م دایک و باوک ده گریته وه، ئنجا خوشک و برا، ئنجا به پێی نزیکتر له یه که تری، وه ک له فه مووده ی پینغه مبه ردا هاتوه: ((عن أبي هريرة أن رجلاً سأل النبي يا رسول الله أي الناس أحق مني بحسن الصحبة: فقال رسول الله ﷺ: أمك، قال الرجل: ثم من؟ قال: ثم أمك، قال: ثم من؟ قال: ثم أمك، قال: ثم من؟ قال: ثم أبوك)) رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد وابن حبان.

فقال رسول الله: ((أمك وأباك، وأختك وأخاك، ثم الأقرب فالأقرب، ثم مولك الذي يلي، ذاك حق واجب و رحم موصولة)) أخرجه البيهقي في السنن الكبرى ۱۷۹/۴، وأبوداود في سنته (۵۱۴۰).

له چاکه کردن له گهڵ خزم و که سوکار ئه وه یه، گهر که سیک مال و سامانی هه بوو، ویستی سه دهقه و خیر بکات، پیویسته له خزمه کانیه وه دهست پی بکات، ئه وه تا کاتی که ئه بوطه له ی ئه نصاری ده یه وی زه وییه که ی له پیناوی خوی گه وره به خشی، ئه ویش ده یخاته به ردهستی پیغه مبه ر، که ئه و بیبه خشیته وه، به لام پیغه مبه ر پیی ده فهرموی: ((وانی اری أن تعطها في الأقربین))، واته: واده بینم، که له نیو خزمه کانتدا بیبه خشیه وه. ئه بوطه له هس گوتی: واده که م ئه ی پیغه مبه ری خوا، جا ئه بوطه له به سه ر خزمه کانی و کوره مامه کانی دابه ش کرد. بوخاری و مسلم و أبوداود و دارمی و مالک و احمد گیراویه تیا نه وه.

له فهرمووده یه کی تر دا هاتوه، که سه دهقه کردن به خزم دوو جوژه: سه دهقه یه و گه یاندنی صیله ی ره جمه، عن سلمان بن عامر عن النبّی قال: ((الصدقة على المسکین صدقة، والصدقة على ذي الرحم اثنان: صدقة وصلة)) اخرجه أحمد والترمذی والنسائی وابن ماجه والدارمی والحاکم وصححه ووافقه الذهبی.

ته نانه ت، گهر خزم و که سوکار هه موشویان نه ده کردو چاکه یان نه بوو، خو یان دوور ده خسته وه، پیویسته مسولمانی مولته زیم صیله ی ره جمی خو ی به جی بهین و پاداشتی خوایی و، پشتگیری خوی گه وره و پله به رزی له قیامه ت له دهست نه دات. عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: ((جاء رجل الى رسول الله فقال: يا رسول الله أفأکافئهم، فقال ﷺ: (لا) إذن تترکون جميعاً، ولكن جُد بالفضل، وصلهم فإنه لن يزال معك ظهير من الله - عزّ وجلّ - وما دمت ذلك)) رواه أحمد (۲/۲۰۸، ۱۸۱)، قال الهیثمی: وفيه حجاج بن أرطأة وهو مدلس، وبقية رجاله ثقات ﴿مجمع الزوائد (۸/۱۵۴)﴾.

له فهرموودهیه کی تر دهفهرموئ: **عن أبي هريرة عن النبي قال: ((من أراد أن يُشرف له بنيانه ويُرفع له الدرجات يوم القيامة فليصل من قطعه، وليعط من حرمه، وليعف عمن ظلمه، وليحلم عمن جهل عليه))** تاریخ بغداد (٢١/٤) الكامل (١٠٠/١) لابن عدي، عن برّ الوالدين لابن الجوزي (٢٧١).

ههروهها پاداشتی سهدهقهو خیر به خزمیک، که دژایهتیت دهکات، پاداشته کهی له خزمیکێ تر باشتره، وهك پیغه مبهری خوا دهفهرموئ: **((إنَّ أفضل الصدقة والصدقة على ذي الرَّحم الكاشح))** أخرجه أحمد (٤٠٢/٣)، والدارمي (١٦٧٩) عن حكيم بن حزام بسند حسن، أنظر صحيح الجامع (١١١٠)، وفي مجمع الزوائد (١١٦/٣) عزاه لأحمد وللطبراني في الكبير وقال: إسناده حسن.

دیاره چاکه کردن له گه لّ خزم و کهس و کارو سهردانی کردنیان، ده بیته مایه ی به ره کهت له عومرو مال و مندال و رزق و رۆزی، وهك له فهرمووده کانی پیغه مبهردا هاتوو وه فهرمان دهکات، تهو که سهی دهیه وئ حالی باش بیت و لهش ساغ و رزق زۆر بیت، که ته مه مانای به ره کهت و زیادبوونی عومره، با چاکه له گه لّ خزم و کهس و کاری بکات و سهردانیان بکات، وهك دهفهرموئ: **((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يمد الله في عمره ويزيد في رزقه فليصل رحمه))** رواه البخاري ومسلم وأحمد عن أنس.

له گپرانه وهیه کی ته بو هوره ی ره دا دهفهرموئ: **((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يبسط له في رزقه، وينسأ له في أثره: فليصل رحمه))** رواه البخاري (٥٩٨٥) وعنده في الأدب المفرد (٥٧) والبيهقي في شعب الايمان (٢١٨/٦).

خاتوو عایشه دهفهرموئ پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: **((صلة الرحم و حُسن الخلق و حُسن الجوار يُعمران الديار، ويزيدان في الأعمار))** أخرجه أحمد (٢٦٦/٦).

صیله‌ی ره‌حمیش، گەر ته‌نها به سه‌لام کردنیش بی‌ت، به‌جی ده‌گه‌یه‌نری، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رمووی: ((صلوا أرحامکم ولو بالسلام)) حسن، القضاء فی الشهاب (۶۵۳-۶۵۴). أنظر الصحیحة للألبانی (۱۷۷۷).

به‌لام گەر مسوولمان صیله‌ی ره‌حم به‌جی نه‌هیئتی و له‌گه‌ل خزم و که‌س و کاری چاکه‌کار نه‌بی و سه‌ردانیان نه‌کات، شه‌وا خوای گه‌وره به‌هه‌شتی لی حه‌رام ده‌کات و ناچیته به‌هه‌شته‌وه، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رمووی: ((لا یدخل الجنة قاطع)) رواه البخاری و مسلم و أبوداود و الترمذی و أحمد و ابن حبان من جبر بن مطعم.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ((الرحم شجنة من الرحمن فمن قطعها حرم عليه الجنة)) رواه أحمد (۱/۱۹۰)، و بنحوه عند الحاكم (۴/۱۵۷) عن سعید بن زید (الشجنة: عروق الشجر المتشابهة).

ته‌نانه‌ت خوای گه‌وره کارو کرده‌وه‌ی شه‌و که‌سانه قبول ناکات، که صیله‌ی ره‌حم به‌جی ناهیین، هه‌روا به‌خششی خۆی به‌سه‌ریاندا ناباریئتی و بی‌به‌شیان ده‌کات.

عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((إن أعمال بني آدم تُعرض كل خميس ليلة الجمعة، فلا يقبل قاطع الرحم)). رجال ثقات كما في جمع الزوائد (۸/۱۵۱)، وهو عند أحمد في مسنده (۲/۴۸۴).

وعن عبدالله أبي أوفى قال: قال رسول الله: ((إن الرحمة لا تنزل على قوم فيهم قاطع رحم)). للبيهقي (۷۹۶۲). فانظر جمع الزوائد (۸/۱۵۱).

له‌کو‌تاییدا بابزانی، که چاکه‌کردن له‌گه‌ل خزم و که‌سوکارو، سه‌ردانی کردنیان (ده) خه‌سه‌له‌تی جوانی لی دیته‌دی:

- ۱- ڕەزامەندی خوای لێ بە دەست دەهینری، چونکە خوای گەورە
فەرمانی بە صیلهی ڕەحم کردووە.
- ۲- خۆشی و شادی و دلخۆشیی دەکەوێتە ناویانەو، لە فەرموودەشدا
هاتووە: (باشترین کردەو، دلخۆشکردنی بروادارە) ئەمەش لە
(سلسلە الصالحة للألبانی (۱۴۹۴) دا هاتووە.
- ۳- فریشتەکان پێی دلخۆش دەبن.
- ۴- لەلایەن مسوڵمانانەو ستایش دەکری.
- ۵- ئیبلیس خەفەتی پێ دەخوات.
- ۶- بەرەکەت دەکەوێتە تەمەنیەو.
- ۷- بەرەکەت دەکەوێتە رزق و رۆزییەو.
- ۸- مردووەکانی پێی دلخۆش دەبن، چونکە بابو باپیران بە صیلهی ڕەحم
دلخۆش دەبن.
- ۹- خۆشه‌ویستی پێ زیاد دەبێت.
- ۱۰- دواى مردنی، پاداشتی زیاد دەبێ، چونکە کە باسی دەکەن
بەچاکە، دوعا خێری بۆ دەکەن.

ئەدەب و ئاكارى مسوئمان

ئە ميواندا ريدا

پيژگرتنى ميوان لەو فەرمانانەيە، كە پيغەمبەرى خوا ﷺ داكوڤى لىڭ كىردووهو، لەگەڵ ئيمان بەخواو پوژى دوايى جوت كىردووه، وهك دەفەرموئ: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه.. هەر كەسێ پىرواى بە خواو بە پوژى دوايى هەيە، با پىزى ميوانە كەى بگريئ)). رواه البخاري (۱۳/۸) ورواه مسلم (۷۵/۷۴).

ميواندا ريش چەند ئاداب و ئاكارىكى هەيە، پيويستە باباى مسوئمان پيادەى بكات:

۱- پيويستى و داواكارىە كانى ميوان بە وپەرى دلخوشىيە وه بە جى بهينرى.

۲- پيشوازى لە ميوان بكرى بە رويه كى گەش و خەندە وه بە خيهراتنى بكرى، هەروەها لە شويئىكى گونجاو و لەبار دابنرى و، شويئى ئاودەستى پيشان بدرى، بۆ نوستن و لەخە و هەلسان، كاتى ديارىكراو دابنرى.

گەر مال گونجاو نەبوو، مالە كە گچكە و تەسك بوو، ئەو كاتە دەكرى لە ئوتيل ژوورى بۆ تەرخان بكرى و بە كرى بگريئ.

باباى ميوانىش نابى لەدلى خۆى بگريئ، كە لە ئوتيل ژورى بۆ گىراوه، چونكە هەموو كارىك بە پى توانا و گونجانە، ((لا يكلف الله نفساً إلا وسعها)) نەك سەغله تى و زەحمە تى، لە ئيسلاميشدا نابى مرؤف زيان نە بە خۆى و، نە بە خەلكى تر بگەيەنى ((لا ضرر ولا ضرار)).

۳- بابای میوان گەر لە مالى هاورپکهی مایهوه، پینویسته له گهڵ بابای میواندار کاتی ده‌رچونی دیاری بکات و له گه‌لی له مال بچیتته ده‌روهه، دیاریکردنی کاتیش بۆ ئه‌وه‌یه، تا میواندار له کاتی خو‌ی دوانه‌خری، هه‌روا کاتی هاتنه‌وه مالمیش، دیاری بکه‌ن، نه‌بادا بابای میوان، پیش میواندار بچیتته‌وه مال.

۴- له ئه‌ده‌بو و ئاکاری مسو‌لمان نیه، که بابای میوان به‌بێ‌ئیزن و مۆله‌تی خاوه‌ن مال له مال ده‌ربچیت، شتیکی جوان نیه خاوه‌ن مال بچیتته ژوری میوان، که‌چی بابای میوان به‌بێ‌ ئاگاداری ئه‌و ده‌رچوییت.

۵- بابای میوان له سی رۆژ زیاتر نه‌مینیتته‌وه، نه‌بادا بیه‌ته مایه‌ی بارگرانی و له کارکردنی خاوه‌ن مال. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((الضیافه ثلاثه آیام فما زاد فصدقه... میوانداری سی رۆژه، گەر له‌وه زیاتر بیت ئه‌وه خیره)) متفق علیه، مه‌گەر خاوه‌ن مال سور بیت له‌سه‌ر زیاتر مانه‌وه‌ی میوان.

۶- نابێ خاوه‌ن مال، ئیش به میوان بکات، چونکه ده‌بیتته مایه‌ی زه‌حمه‌ت و ناخۆشیی بۆ میوان، هه‌روا ئه‌مه‌ ریزو ئه‌ده‌ب نیه به‌رانبه‌ر به میوان، هه‌روا کاریکی ناجوامیرانه‌یه.

۷- له ئه‌ده‌بو و ریزگرتنی میوان ئه‌وه‌یه، که به‌و شیوازه قسه‌ی له گه‌ڵ بکری، که دلی پی‌خۆش بیه‌ت، هه‌روا خۆش‌حالی به‌هاتنی ده‌ربهری و له حال و ئه‌حوالی و که‌س و کاری پرسیار بکری، هه‌روا له‌به‌رده‌می میوان نابێ باسی ده‌ستکورتی و نه‌داری بکری، یان له‌به‌رده‌می ئه‌ودا نابێ خۆ له منداڵ توپه‌ بکری، یان له منداڵ بدری، نه‌بادا به گومانی خۆش نه‌هاتنی ئه‌و لیک بداته‌وه.

۸- ریزگرتنی میوان له لایه ن خواردنه وه، به پیتی دارایی و هه بوویی یه، نابیی له توانا به دهر خواردنی بۆ تاماده بکری، که خاوه ن مالّ له سه ری قه رزار ببیتته وه، چونکه ئه سلّی مه به ست روخۆشی و گو فتسار جوانیه، له ئیمامی ئه وزاعی یان پرسی: ریزگرتنی میوان چیه؟ ئه ویش گو تی: روخۆشی و قسه خو شیی. به لام گه ر خاوه ن مالّ دارا بوو، با خواردنی باش بۆ میوان تاماده بکات، به بی زیاده رو ئیی کردن.

۹- له کاتی نان خواردن، نابیی خاوه ن مالّ، پيش میوان ده ست له نان خواردن هه لّ بگری، چونکه میوانه که شه رم دا یده گری و ئه ویش ده ست هه لّ ده گری، که هیشتا تیر نه بووه، گه ر خاوه ن مالّ زوو تیر بوو، با خۆی به که وچکه که یه وه بخافلین، که میوانه که هه ست بکات، ئه و به رده وامه له نان خواردن.

هه روه ها ده بی خاوه ن مالّ ناگاداری میوان بی، خواردنی بۆ تیبکات، نه بادا ئه و که سه شه رم بکات، وه که له فه رموده ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا هاتوه، که ئین عومه ر گو تویه تی: پیغه مبه ری خاوه ن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: ((اِذَا وَضَعَتِ الْمَائِدَةَ فَلَا يَقُومُ رَجُلٌ حَتَّى تَرَفَعَ الْمَائِدَةَ، وَلَا يَرْفَعُ يَدَهُ وَإِنْ شَبِعَ حَتَّى يَفْرَغَ الْقَوْمَ، وَلِيَعْذَرَ فَإِنَّ الرَّجُلَ يُخْجَلُ جَلِيسَهُ، فَيَقْبِضُ يَدَهُ، وَعَسَى أَنْ يَكُونَ لَهُ فِي الطَّعَامِ حَاجَةٌ)) سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۰۹۶.

واته: گه ر سه ره ی نان راخرا، با هیچ که سیك هه لّ نه ستی، هه تا سه ره که هه لّ ده گرن، با ده ست له نان هه لّ نه گری، ئه گه ر چی تیریش بو بی، هه تا میوانه کان له خواردن ده بنه وه، با له خواردنه که که میك زیاتر بخوات، چونکه به ده ست هه لّ گرتنی، ئه و که سه ی، که له

ته نيشتی دانيشتوو به شهرم داده خاتو، ته ویش دهست ده کيشته وه،
که رهنگه هيشتا ماويه تي تير بيی.

١٠- پيش نان خواردن و له کاتي نان خواردن باسی شتی وانه کړی، که
ميوان پيی ناخوشه و بيی لی ده بيته وه و ئاره زوی پی ده گيری، وهك
باس نه کردنی (نه خویشی، پشانه وه، مشك و جورج و... هتد).

١١- ههروه ها له ريزگرتنی ميوان ئه وه يه، که به خو ش حالیه وه و به
گوته ی شیرين به پيی بکړی و داوای گهردن ئازایی لی بکړی له
هه بوونی که مته رخه میی.

ئه ده بو ئاكارى مسولمان له به كارهيئنانى ته له فون و موبایل دا

گوێچكه به خششییكى ههستیاریو گرنگه، كه خوا به بهندهی خوێ به خشیه، ئهم دهزگایهش دهبی له گوئی بیستنی شتی خراب و نابه جیی بیاریزین و نه هیلین به بیستنی قسهی ناشیرین و نابه جی و حهرام، بیته شایهت و به لگه له سه زمان له رۆژی دواییدا.

دیاره ته له فون و موبایل له رۆژگاری ئه مپروماندا بوته پیوستیه کی به لگه نه ویست، كه ده بی به شیوهیه کی دروست و به جی به کار بهیئری، كه کاریگه ری خرابی له سه ر کۆمه لگه نه بیته.

جا هه ندی ئاداب و ئاكارو ره وشت هه یه بو به کاره یئنانی ته له فون و موبایل، كه پیوسته مرۆقی مسولمانی راسته قینه پابه ندی بیته و جیبه جی بکات، كه ئه مانه ن:

١- كه ته له فون ده كه ی، ده لئى: ﴿ئهلو... السلام علیکم... من (فلائم)﴾، ئنجا چاك و چۆنى ده كه یته.

٢- ره چا و كردنی بارودۆخی ئه و كه سانه ی، كه په یوه ندیان پیوه ده كه یته، نابی له کاتی نوستن و کاتی کارکردن و وهك کاتی به یانییه کی زوو، یان له شهوی درهنگ وهخت، یان کاتیک كه ده زانی وهخته كه وهختی نوێژه، ته له فون بکه یته.

٣- له کاتی ته له فون کردندا، درێژه به قسه نه ده یته و ته له فونه كه مه شعول نه كه یته، له وانه یه خه لکانیک هه بن، بیان هوی په یوه ندیت پیوه بکه ن، یان بیان هوی په یوه ندی به و كه سانه وه بکه ن، كه ته له فون یان بو ده كه یته...

۴- بۆ حالەتی پێویست نەبێ تەلەفۆن نەکەیت، وەك سەردانی نەخۆشێك، یان خێروچاکیهك، یان قسەیهکی گەرنگ، هەروا تەلەفۆن نەکەیتە ئامیژیکی گالتهو سوعبەتکاریی، یان هەراسان کردنی خەلك...

۵- لەكاتێك لە ئاودەستی، وەلامی مۆبایل مەدەو، چونکە شوینێکە شیاوی قسەکردن نیە...

۶- بۆ پێویستی نەبێت لە شوینە گشتیهکان وەك ناو پاس و ریم و ئۆتۆمبیل و رێگا و قوتابخانە و نەخۆشخانەکان، مۆبایل بەکارمەهینە.

۷- ئەو مۆبایلانە کامیرایان تێدا یە، نابێ بەبێ مۆلەتی هیچ کەسێ وینە بگێرێ، نابێ وینە تافرەتان بگێرێ، کە دوایی وەك هەپەشە بەرانبەر بە کەسانیان بە کاریان دینن، هەرچەندە ئەمە لە رەوشتی موسلمانان پابەند بە دینی خوا ناوەشیتەو...

۸- لەسەر دایک و باوکانی هۆشیار بەدینی خوا، کۆر و کچانیان لەم ئامیژە ئاگادار بکەنەو و لایەنە خراب و باشەکانیان بۆ رۆن بکەنەو و رێنمایان بکەن، کە بۆ چ شتی بە کاری بهینن و بۆ چ شتی بە کاری نەهینن.

ئه ده بو و ئاكارى مسوئمان له كاتى نان خواردندا

له كاتى نان خواردن چه ند رهفتاريك ههيه ئيسلام دايناوه، كه پيويسته به مندالو گه وره وه پيادهى بكهن:

أ- شوشتنى دهسته كان پيش نان خواردن:

وهك پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تى ((بركة الطعام الوضوء قبله والوضوء بعده: بهر كه تى خواردن له وه دايه، كه له پيش نان خواردن دهست بشوړى و له دواى نان خواردن ش))^(١).

ههروه ها ئه نه س ده لى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفه رمو: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكْثُرَ اللَّهُ خَيْرَ بَيْتِهِ فليَتَوَضَّأْ إِذَا حَضَرَ غِذَاؤَهُ وَإِذَا رَفَعَ: هه ره كه سينك پيى خو شه خيرو بيى ماله كهى زور بيى، با ده ستنويز هه لگري (مه به ستى ده ست شوشتنه) گه ره خواردنه كهى بو تاماده كراو، كه هه لگيراش))^(٢).

ب- ناوى خوا هينان له كاتى دهست كردن به خواردن.

ئه مه ش وهك پيغه مبهر فه رمانى كر دووه، كه خاتوو عائيشه - په زاي خواى لى بيى - گو تويه تى: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تى: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكَرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكَرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، تَهْ كَهْ رَهْ يَهْ كَيْتْ لَهْ تَيَّوَهْ خَوَارْدَنِي خَوَارْد، با ناوى خوا بيى و بلئ: (بسم الله)، ته گه ره له سه ره تاوه له بيى چوو ناوى خوا بيى، با بلئ: (بسم الله أوله وآخره) واته: به ناوى خوا له سه ره تاى

(١) رواه ابو داود والترمذي عن سلمان الفارسي.

(٢) رواه ابن ماجه والبيهقي.

خواردن و کۆتاییه کهی^(۱).

ثیمام شه حمده و غهیری شه ویش ده گێر نه وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ: گهر پیغه مبهه ر خواردنیکی بخواردایه، یان شله یه کی خوارد بویاوه، ده یفه رمو: سوپاس بو شه و خویاوه، که خواردن و خواردنه وهی پی به خشین و تیمه ی کرد به مسولمان)).

ج- که خواردنیکی بو هاته بهردهم په خنه ی لی نه گری:

شه و شیان سیفه ته پیغه مبهه ری نازیمان، وه ک بوخاری و موسلیم له شه بو هوره پره وه ده گێر نه وه، که گوتویه تی: ((مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَاماً قَطُّ: إِنْ أَشْتَاهَا أَكَلَهَا، وَإِنْ كَرِهْتُهَا تَرَكَهَا: پیغه مبهه ری خوا هه رگیز عه یبو په خنه ی له خواردن نه گرتوه، گهر چه زی لی بویاوه شه بخوارد، گهر چه زی لی نه بویاوه نه یته خواردو، وازی لی شه هینا)).

شه سیفه ته بهرزه ی پیغه مبهه ر ﷺ، هه ست راگرتن و پیزانینیته به رامبهه به و که سه ی خواردنی بو ناماده ده کات، تا ته ریق نه بیته وه، له چیشته ناماده کردن سارد نه بیته وه.

د- به دهستی راست و له بهردهمی خودا خواردن بخوری:

شه مهش وه ک موسلیم له عومه ری کوری شه بی سه له رهزای خویان لی بی ده گێر پیته وه، عومه ر ده لی: (كُنْتُ غَلَاماً فِي حَجْرٍ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّفْحَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "يَا غَلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ: مندال بووم له ژیر سه ره رشتی و چاودی ری پیغه مبهه ری خوا، له کاتی نان خواردن دهستم بهم لاو شه لای قاپه که

(۱) رواه ابو داود والترمذي.

ده گپړا، پینغه مبهری خوا پي گوتم: ((رؤله! له کاتی نان خواردن ناوی خوا بیته، واته بلې (بسم الله) و به دهستی راستت بخؤو له پیش خۆته وه بخؤ)).

ه- به پال که وتنه وه خواردن نه خوری:

ئهمهش له بهر شه وهی زیانی تهن دروستی ههیه و نیشانهیه کی لوت به رزی و فیزیه. پینغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که بوخاری له شه بی جحیفه ی وهه بهی کوری عبدالله ده گپړتته وه، فهرمویه تی: ((لا أكل متكئا: به پال که وتنه وه خواردن ناخؤم)). موسلیم له نه سه وه ده گپړته وه، که وتویه تی: ((رأيت رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جالسا مقيعا يأكل تمرأ: پینغه مبهری خوام بینیه به دانیشننه وه خورمای ده خوارد.))

و- له کاتی نان خواردن و اباشه قسه بگری:

موسلیم له جابره وه ره زای خوی لیبی ده گپړتته وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ، فَقَالُوا: مَا عَدْنَا إِلَّا حَلًّا، فَعَدَا بِهِ فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُ وَيَقُولُ: نِعْمَ الْأُدْمُ الْحَلُّ، نِعْمَ الْأُدْمُ الْحَلُّ: پینغه مبهری خوا داوی له خیزانه که ی کرد، که پیخوری بو بینن، وتیان ته نها سرکه مان ههیه، جا داوی سرکه ی کرد بوی بینن. که هینایان دهستی کرد به خواردنی و دهیغه رمو: باشترین پیخور سرکه یه، باشترین پیخور سرکه یه).

به لام کاتی قسه ده کری، شه وکه سه ی خواردنی له دهم دایه، با خواردنه که ی قوت بدات، ئنجا قسه بکات، یان که خواردنی له دهم دایه و قسه ده کات، با ده ست به ده میه وه بگری، تا خواردنی ناو ده می به دهر نه که وی، چونکه به دهر که وتنی خواردنی ناو دهم، ده بیته هوی بیزبونه وه و قیز کردنه وه ی به رامبه ره که ی، ههروه ها نه هیلی خواردن به لیو ده میه وه

بنوسی، پیویسته ده‌سته‌سر (کلینکس) به‌کارینی بۆ خاوین کردنه‌وه‌ی لیوو ده‌می له‌کاتی نان خواردندا.

ز- گهر میوانی یه‌کیک بسوی، وا باشه‌ دوای ته‌واوبوون له‌ نان خواردن، دوعا بۆ خاوه‌ن ماله‌ که به‌کەیت:

ئه‌بو داود و ترمذی له‌ ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گیڕنه‌وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَاءَ إِلَى سَعْدِ بْنِ عِبَادَةَ، فَجَاءَ بِجُبْنٍ وَزَيْتٍ فَأَكَلَ، ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَآكَلَ طَعَامَكُمْ الْإِبْرَارَ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ ... يَبْغَهُ مَبْهَرٌ چوو بۆ لای سه‌عدی کورپی عوباده، جا نان و رۆنی زه‌یت و (ئه‌همه‌د و ته‌به‌رانی ده‌لێن میوژیان) بۆ هینا، پیغه‌مبه‌ر نان و میوژه‌که‌ی خواردو، پاشان دوعای بۆکردن فه‌رموی: رۆژوه وان له لاتان رۆژو بشکینی، پیاوی چاک خواردنتان بخوات، فریشته‌کانیش ره‌همه‌تتان به‌سه‌ردا ببارین)).

ح- گهر یه‌کیک له‌ خۆی گه‌ره‌تری له‌ گه‌ل بوو، یه‌کسه‌ر ئه‌و ده‌ست به‌ نان خواردن نه‌کات:

وه‌ک موسلیم له‌ کتیبی (صحیح)ی دا له‌ حوزه‌یفه‌وه ده‌گیڕیته‌وه‌وه ده‌لێ: ((كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا لَمْ نَضَعْ أَيْدِينَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَضَعُ يَدَهُ: گهر له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ئاماده‌ی خواردنیک بووباین، هیچ کامیکمان ده‌ستمان به‌ نان خواردن نه‌ده‌کرد، تا پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌ستی به‌ نان خواردن نه‌کردبایه)).

که‌واته له‌ مالیش، که خیزان به‌یه‌که‌وه نان ده‌خۆن، هه‌تا باوک، که سه‌رۆکی خیزانه، ده‌ست به‌ خواردن نه‌کات، با منداله‌کان پیش ئه‌و، ده‌ست به‌ نان خواردن نه‌کهن، که‌واته ده‌بی مندالان و رابه‌یتیرین، پیش باوکیان ده‌ست به‌ نان خواردن نه‌کهن.

ع- نیعمه‌تی خوا، به تایبه‌تی خواردن به کهم دانه‌نری:

وهك موسليم له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گيرێته‌وه‌و ده‌لێ: ((كان رسول الله ﷺ
 اذا اكل طعاماً لَعِقَ اصابعَهُ الثلاث وقال اذا سقطت لقمة احدكم
 فليأخذها وكُمِطُ عنها الأذى وليأكلها ولا يدعها للشيطان. وامرنا ان
 نَسَلتَ القِصعةَ، وقال (اِنَّكُمْ لاتدرون في أي طعامكم البركة: گهر
 پيغه‌مبه‌ری خوا خواردنی بخواردایه، هه‌ر سێ په‌نجه‌کانی ده‌لیسیه‌وه، جا
 فه‌رمویه‌تی: ئه‌گه‌ر پاروه‌ك نان له ده‌ستان كه‌وته سه‌ر زه‌وی، باه‌ه‌لی
 گریته‌وه‌و ئه‌و پیسیه‌ی، كه‌ پپوه‌ی ده‌نوسێ پاکی بکاته‌وه‌و بیخوات، با
 بۆ شه‌یتانی به‌جێ نه‌هیلێ. هه‌روا پيغه‌مبه‌ر فه‌رمانی پێ‌کردوین، كه‌
 قاپی خواردنه‌كه‌ هیچی تیا نه‌هیلین و هه‌مووی بخوین، فه‌رمویه‌تی: ئیوه
 نازانن له چ خواردنی‌كدا به‌ره‌كه‌تی تێدایه).

ئه ده بو و ئاکاری مسوئمان

له کاتی خواردنه وه دا

أ- له کاتی ئاو خواردنه وه یان ههر شله یه کی تر ناوی خوا بهیتری، که خواردراوه ش، سوپاسی خوا بکری و، به سی جار بخوریته وه:

وهک ترمذی له ئیبن عه عباس، رهزای خوی لیبی، ده گپیته وه، ده لئی: پیغه مبهری خوا وَعَلَى اللَّهِ فهرمویه تی: ((لا تشربوا واحدا كُشْرَبِ البعير. ولكن اشربوا مثنى وثلاث، وَسَمُّوا إِذَا انْتَم شَرَبْتُمْ، وَاحمدوا إِذَا رَفَعْتُمْ ... وهک حوشر به یه کجار ئاو، یان ههر شله یه کی تر مه خۆنه وه. به لکو به دوو جار، یان سی جار بیخۆنه وه، سی جار خواردنه وه که ش، ده بی له نیوانیان له دهره وهی جام و په رداخه وه هه ناسه بدهیت، وهک پیغه مبهری وَعَلَى اللَّهِ ناوی کردووه، ئه نه س وتویه تی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا)) رواه احمد (۲۱۱/۳). له کاتی خواردنه وه ییدا ناوی خوا بیئن، واته بلین: (بسم الله)، که خواردیشتانه وه سوپاسی خوا بکه ن و بلین (الحمد لله)).

فوو نه کردن له ئاو خواردنه وه:

له کاتی ئاو خواردنه وه، نابی فو له ئاوه که بکریت (ته بو سه عید کوتویه تی: پیغه مبهری وَعَلَى اللَّهِ خوا: ((نهی عن النفخ في الشراب... قه ده غه ی کردووه فو له خواردنه وه بکریت)) رواه الترمذی (۱۸۸۷) و صححه.

ب- پر نه کردنی گه ده له خواردن و خواردنه وه:

وهک ئیمام ته همه دو ترمذی و غهیری ته وانیش ده گپیته وه له پیغه مبهری خواوه وَعَلَى اللَّهِ، که فهرمویه تی: ((ما ملأ آدمي وعاء شراً منْ

بَطْنِهِ، بِحَسَبِ ابْنِ آدَمَ لَقِيمَاتٍ يُقِمْنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لِأُبْدٍ فَاعِلًا، فَثُلُثُ لَطْعَامِهِ وَ ثُلُثُ لِسْرَابِهِ، وَثُلُثُ لِنَفْسِهِ... ئاده میزاد هیچ کیسه یه کی له سکی خراپتر پر نه کردوو، بو ئاده میزاد به سه چه ند پاروویه ک بخوات، تا پشتی پئی رابگیری، گهر ئاواشی نه کرد، با سکی بکات به سئی به شه وه، سئی یه کی بو خواردن و، سئی یه کی بو خواردنه وه و، سئی یه کی تری بو هه ناسه)).

ج- خواردن و خواردنه وه به رویشتن و دانیشتنه وه:

یه کئی له ئاداب و ئاکاری خواردن و خواردنه وه ئه وه یه، ده کرى به رویشتنه وه و به راوه ستان و به دانیشتنه وه خواردن بخورئ و خواردنه وه بخوریته وه. ئه وه تا (ابن عمر) گوتویه تی: (كُنَّا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَأْكُلُ وَنَحْنُ فَمَشِيٌّ.. له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ به رویشتنه وه خواردنمان ده خوارد ﷺ سنن ابن ماجه ٢، ص ١٠٩، جا گهر به رویشتنه وه جائیز بیئت، ئه وا به راوه ستانه وه له پیشتر و دروستتره.

ههروه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ به راوه ستانه وه ئاوی خواردو ته وه، وه ک ئین عه بباس گوتویه تی: ((أَتَيْنَ النَّبِيَّ بَدْلُو مِنْ مَاءِ زَمْزَمٍ فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ... ده ولکه یه ک ئاوی زه مزه م بو پیغه مبه ر هینرا، ئه ویش به راوه ستانه وه خواردیه وه)) متفق علیه .

ههروه ها ئیمام عه لی، که ئاویان بو هیناوه، ده ست و ده م و چاوی شوشته، ئنجا به راوه ستانه وه به رماوه ی ئاوه که ی خواردو ته وه و، پاشان گوتویه تی: خه لکانیک هه ن پیمان ناخۆشه به راوه ستانه وه ئا و بخوریته وه، به لام پیغه مبه ر ئاوی خواردو ته وه (به راوه ستانه وه، وه ک من به راوه ستانه وه خواردمه وه).

عن علي ﷺ (إنه صلى الظهر ثم قعد في حوائج الناس في رجة الكوفة حتى غسل وجهه وبيديه، وذكر رأسه ورجليه، ثم قام فشرِب

فضله وهو قائم، ثم قال: إن ناسا يكرهون الشرب قائماً، وإن النبي صنع مثل ما صنعت) أخرجه البخاري في الصحيح (۸۱/۱۰) (۱).

نه دهه بو و ناکاری مسولمان له سلاوکردندا

سلاوکردن چه ند یاساو نادابییکی ههیه، که ده بی بزانی:

أ / خوی گه وره فه رمانی کردوه به سلاو له یه کتری کردن:

وهك ده فهرموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا...﴾ (النور ... ۳۷) مه چنه ناو خانوویک (مالئیک)، که هی خوتان نیه، تا ریگه تان پی نه درئ و سلاو له ته هلی تهو ماله ده کهن ﴿

ههروه ها ده فهرموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً...﴾ (النور ... ۶۱) گه ر چوونه هه ر مالئیک سلاوی خوا له سه ر خوتان بکه ن، که پیروزو پاک و باشه ﴿

پیغه مبه ریش ﷺ فه رمویه تی، که موسلیم له ته بوهوره یه ده گپرتته وه: ((لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم... تا باوه رنه هیئن ناچنه به هه شته وه، تیمانیشتان ته واو نابئ، تا یه کتریتان خو ش نه وی. نایا شتیکتان پی بلئیم، گه ر بیکه ن یه کتریتان خو ش بوئ؟ سلاو له یه کتری بکه ن)).

ب / چۆنیه تی سلاو کردن له یه کتیری:

پێویسته خۆمان و مال و مندالمان به وجۆره سلاو بکهین، که ئیسلام بۆ دایناوین، تهویش بهم شیوهیه: تهوهی، که سلاو دهکات، دهلی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) بهرامبه ره کهشی له وه لامدا دهلی: (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) ته مهش به گویرهی فهرموده سه حیه کانی پیغه مبه ره، وهک ته بو داود و ترمزی ده گیرنه وه. له عومرانی کوری حصین رهزای خویان لیبی دهلی: پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ، گوتی: السلام علیکم، پیغه مبه ره وه لامی دایه وه، پاشان پیاوه که دانیشته و پیغه مبه ره فرموی: ((ده)) واته (ده) چاکه ی بۆ نووسرا، پاشان پیاویکی تر هاته لای گوتی: السلام علیکم ورحمة الله، وه لامی سلاوه که ی دایه وه و پاشان دانیشته، پیغه مبه ره فرموی: ((بیست)) واته: بیست چاکه ی بۆ نووسرا. پاشان پیاویکی تر هاته لای گوتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) جا وه لامی سلاوه که ی درایه وه و پاشان دانیشته، پیغه مبه ره فرموی: ((سی)) واته سی چاکه ی بۆ نووسرا. ههروه ها بوخاری و موسلیم له خاتوو عائیشه رهزای خوی لیبی ده گیرنه وه، که گوتویه تی: پیغه مبه ری خوا پیی گوتم (ته مه جریله سلاوت لی دهکات)، تهویش وه لامی داوه ته وه و فهرمویه تی (وعلیه السلام ورحمة الله وبرکاته).

ج - یاساو ئاکاری سلاو کردن:

ته بو هورهیره رهزای خوی لی بی دهلی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلِ عَلَى الْكَثِيرِ... سواری سلاو له پیاده دهکات، تهوهی ده پوات سلاو له کهسه دهکات، که دانیشته وه، کۆمه لیکی کهم سلاو له کۆمه لیکی زۆر

ده‌که‌ن) (۱).

له گێرانه‌وه‌یه‌کی بوخاریدا ده‌لی: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرَ عَلَى الْكَبِيرِ ... مِنْدَالَ سَلَاوْ له گه‌وره‌ ده‌کات)).

ئهم رێنموویی و ته‌وجیه‌اته‌ پیرۆزه، پێویسته‌ خۆمان به‌ گشتی و مناله‌ کاغان به‌ تایبه‌تی پیاده‌ی بکه‌ین، چونکه‌ سلاوکردن سیفه‌تیکی دیارو جیاکه‌ره‌وه‌ی ئوممه‌تی ئیسلامیه‌ له کۆمه‌لانی تر.

د- په‌روه‌ردیارو مامۆستا پێویسته‌ سلاو له‌ منداڵ بکه‌ن:

دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئهم ره‌فتاره‌ جوانه‌ی کردووه، وه‌ك بوخاری و موسلیم له‌ ئه‌نه‌س ره‌زای خوای لیبی، ده‌گێرانه‌وه: ((أَنْتَ مَرٌّ عَلَى الصَّبِيَانِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَقَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَفْعَلُهُ: ئه‌نه‌س به‌ لای چه‌ند منداڵێکدا تیپه‌ر بووه‌ و سلاوی لێ‌ کردوون، جا گوتیه‌تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوا سلاوی له‌ منداڵان کردووه)). له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی موسلیم دا هاتووه: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَى غُلَامَانِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ ... پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای چه‌ند کورپێژگه‌یه‌ کدا رۆیشتووه‌ و سلاوی لێ‌ کردوون)), هه‌روه‌ها له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی ئه‌بو داوددا هاتووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَى غُلَامَانِ يَلْعَبُونَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ)), له‌ گێرانه‌وه‌ی (ابن السنی) دا پێغه‌مبه‌ر به‌ منداڵانی فه‌رمووه: ((السلام عليكم يا صبيان... كورده‌كان! سلاوتان لیبی)).

له‌ راستیدا ئه‌مه‌یه‌ ره‌وشت و ره‌فتار به‌رزى مسوڵمان و خۆ به‌ زل نه‌زان، گه‌ر ئیمه‌ش خۆمان به‌ شوێنکه‌وته‌ی پێغه‌مبه‌ر ده‌زانین، با پیاده‌ی ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ بکه‌ین ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

الأحزاب ... له پیغه مبهری خوا پیشه نگی زور جوان بو ئیوه
 ههیه .

ه- وهلامدانه وهی سلاوی نامسوئمان به (وعلیکم):

ئه نهس دهلی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ
 أَهْلَ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ... گهر مه سیحی و جوله که سلاویان لی
 کردن، ئیوه بلین: (وَعَلَيْكُمْ) واته: له ئیوهش))^(۱). ههروهها نابی سه ره تا
 مسوئمان سلاویان لی بکات، وه که له هه دیسی موسلیمدا هاتووه: ((لَا
 تَبَدُّوْا إِلَيْهِمْ وَالنَّصَارَىٰ بِالسَّلَامِ... ئیوه ده ستپیشخه ری مه که ن له
 سلاو کردن له جوله که و دیانان)).

و- سلاو کردن سوننه ته، وهلامدانه وهی واجبه:

(ابن السني) دهلی: پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی: ((مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ
 فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَلَيْسَ مِنْنا... هه ره که سیك وهلامی سلاو بداته وه،
 ئه وا خیره که ی بو ئه وه، هه ره که سیك وهلامی سه لام نه داته وه له ئیمه
 نیه)).

با باوک و دایکان و پهروه دیاران بزنان، که هه ندیک کاتی تاییه تی
 ههیه سلاو کردن تیایدا باش نیه، وه که له حاله تی: ده ستنوئیز هه لگرتن و
 له هه مام، له کاتی که سیك نان ده خوات، یان جه نگی ده کات، ئه و
 که سه ی یادی خوا ده کات، له وتارییژی هه یینی، که وتار ده دات، ئه و
 که سه ی له مزگه وت ئاموژگاری خه لک ده کات، ئه و که سه ی که به
 شتیکه وه سه رقاله (پاره ده ژمیئرئ) و به وهلامدانه وهی سه لامه که ی
 شته که ی لی تیك ده چیت، یان له لای ئاوده ستخانه. جا له و شوینانه ی،

(۱) بوخاری و موسلیم گیزاویه تیانه وه.

کە سەلامکردنی تیایدا باش نیە، ئەو کەسە، کە سەلامی لێ دەکری،
بۆی هەیه وەلام نەداتەو.

ئهددهبو و ئاكارى مسوئلمان له كاتى مؤلته و هرگرتندا

ئيزنو مؤلته و هرگرتن چهند ئادابو رهفتارىكى ههيه، كه پيويسته باوكو دايك خويان و منداله كانيان فير بكنو و ئاگاداريان بكن، وهك خواى گهوره دهفهرموى:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَعِزِّنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزِّنُوهُ كَمَا أَسْتَعِزَّنَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ ﴿٥٩﴾ النور... ئهئى گهلى خاوهن باوه ران! با ئهوانهئى غولامو كه نيزى ئيوهن، ئهه كه سانهش له ئيوه، كه بلوغ نه بون، سئ جار ئيزنى لئى بخوازن: له پيش نوئيزى به يانيدا، نيوه رويان، كاتى شه كان داده نينو له پاش نوئيزى خه و تنانيش، كه ئهه سئ كاته وهختى ته نيبايى ئيوهن. له پاش ئهوه، نه بو ئيوه قهيدى دهكا، نه بو ئهوان، كه به دهه و روبره تاندا بين، كه ئيوه پيكه وه تيكه لئ. ئا به مجوره خودا نيشانه كانى خوى بو ئيوه ئاشكرا دهكا. خودا زاناي له كارزانه. ههركاتى منداله كان بلوغيان بو- ئه ويش وهك ئهوانى پيشوو- دهئى ئيزن بخوازن.﴾

لهه ئايهته پر تهو جيهو ريئمو وييه دا، خواى بالا فه رمان دهكات به

باوک و دایکان، کە ئەو منداڵانەى هەیانە، چ کۆرۆ چ کچ، کە نەگەشتونەتە تەمەنى (۱۵) سالى واتە بلوغیان نەبوو، با فێریان بکەن لە سى حالەت و کاتدا، دەبى ئیزن وەرگرن و لە دەرگا بدەن، کاتیەک پێویستىە کيان بە باوک و دایکیان دەبى.

سى حالەتە کەش ئەمانەن:

یە کەم: لە پێش نوێژی بەیانی، واتە پێش بانگ دان، ئەمەش لەبەر ئەوەى دایک و باوک لەو کاتەدا لە ژێر پێخەفێکن، کە لە وانەیه رووت بن و جل و بەرگیان دامالێبى بۆ جووت بوون.

دووهم: کاتی نیوهرۆ، چونکە لەو کاتەش بە تاییهتی لە وەرزی هاوین، کە کاتی پشودانە، لەوانەیه ژن و مێرد جل و بەرگیان دابکەن. سى یەم: لە دواى نوێژی خەوتنان، چونکە ئەو کاتە کاتی نووستن و خەسانەوێه.

خوای گەرە بۆیە ئەم سى کاتەى داناو، کە ئیزنى تیا وەرگیری، چونکە ژن و مێرد لە حالەتێک دان، کە پێیان خۆش نیە منداڵەکانیان بەم شیوێه بیانبینن، کە کارى ئاسایی خویان ئەنجام بدەن بۆ چیژ وەرگرتن لە یە کترى.

جا گەر لەم کاتەدا منداڵێکى بچوکیان لەناکاو بچیتە ژوورەو ئەم دیمەنە ببینى، ئەوا یە کسەر لە مێشکى دا چاپ دەبى و کار دەکاتە سەر دەرونى منداڵەکە، کە لەوانەیه ببیتە دروستبوونی رق و قینەیهک لە دلیدا بەرامبەر دایکى، یان باوکى. هەر و هەر لەوانەشە هەولێ ئەنجامدانى کارە جنسییه کەیان بدات، کە ئەمەش منداڵ بەرەو هەلدیرو زوخواوى لادانى رەوشت دەبات. ئەمە سەبارەت بە منداڵی بالغەو، ئەو دەبى لەم سى کاتەى، کە باس کراو لە کاتەکانى تریش، کە بیانەوێ

بچنه ژووری دایک و باوکیان، دهبج له ده رگا بدن، تا ئیزنیش وهرنه گرن نه چنه ژووره وه، وهك خوای گه و ره ده فهرموئ:

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ﴾ ^ع **النور... ﴿٥٩﴾**

هه سه بارهت به ئیزن وهرگرتنه وه، چهند ئادا بیکی تر هه یه، که بو گشتی پیاده ده کری وهك:

أ / سه لام کردن پاشان ئیزن وهرگرتن:

وهك ئەبو داود گێڤاویه تیه وه، که پیاویک له بهنی عامر داوای ئیزنی کرد، که بچیتته لای پیغه مبهری خوا ^{صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، که له مالیک بوو، گوتی: ((أَلِجْ؟: ئایا بیمه ژووره وه؟)) پیغه مبهری خوا به خزمه تگوزاره که ی فهرموو: (برۆ لای ئەم پیاوه و شیوهی ئیزن وهرگرتنی فیڕ بکه و پئی بلی: ((قُلِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ: أَدْخُلْ)) جا له و کاته دا پیاوه که گویی لئ بوو، گوتی: ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. أَدْخُلْ؟: سالاوتان لئ بی، ئایا بیمه ژووره وه؟)) پیغه مبهریش ریگهی پئ داو چوو ژووره وه.

ب / له کاتی ئیزن وهرگرتن ناوی، یان سیفهتی، یان نازناوی خوئی ئاشکرا بکات و بلی: من فلام.

له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه: ((عن أبي موسى لَمَّا جَلَسَ النَّبِيُّ ^{صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} عَلَى بَثْرِ الْبِسْتَانِ، وَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ فَاسْتَأْذَنَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى مَنْ؟ قَالَ: أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ فَاسْتَأْذَنَ فَقَالَ: مَنْ؟ قَالَ عُمَرُ، ثُمَّ عَثْمَانُ كَذَلِكَ: ئەبو موسا گوتویهتی: که له و کاته ی پیغه مبهرو ^{صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له سه ر بیری بیستان دانیشتبوو، ئەبو به کر داوای ئیزنی کرد، که بیتته لای

پیغه مبه ر ﷺ، نه بو موسا گوتی کی یه؟ ته ویش گوتی: نه بوبه کر، پاشان عومه ر داوای ئیزی کرد، گوتی: کی یه؟ گوتی: عومه ر، پاشان عوسمان به هه مان شیوه داوای ئیزی کرد)).

ههروه ها له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتوو، جابر ده لئ: ((أُتِيتَ النَّبِيَّ ﷺ فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: أَنَا أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا... چوو مه لای پیغه مبه ر، له ده رگام دا، فه رموی کی یه؟ ده لئ گوتم: منم، پیغه مبه ر فه رموی: من من؟ پی پی ناخوش بوو بلیم من من)).

ج- ئیزن وه رگرتن (له ده رگادان) سی جاره:

وهك له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو، ئه بی موسای ئه شعهری گوتیه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((الإستئذان ثلاث، فإن أذن لك وإلا فأرجع: ئیزن وه رگرتن (له ده رگادان) سی جاره، گه ر ئیزنیان دای بیته ژوو ره وه، ئه وا باشه، ئه گینا بگه رپوه)).

جا له نیوان ئه م سی ئیزن وه رگرتنه دا، و اباشه به قه ده ر نو یژیک ی چوار رکاتی بوهستی، نه بادا ئه و که سه ی له ژوو ره وه یه خه ریک ی نو یژ بی ت، یان ده ست به ئا و بگه یه نی.

د- به توند له ده رگانه دان.

نا بئ به توندی له ده رگا بدرئ، با ئه و که سه خا وه ن مالیش بی، یان یه کیک له ئه ندامانی خیزان بی. له ئه نه سه وه ره زای خوا ی لی بی ((إن أبواب رسول الله ﷺ كانت تُفْرَعُ بالأصابع... به په نجه له ده رگای ماله کانی پیغه مبه ر ئه دران))^(۱).

(۱) أخرجه البخاري في الادب المفرد.

ههروهها پيشينه صالحهكان به سه ره په نجه له ده رگای مالى ماموستا كانيان ته دا، كه ته مهش ته وپه پرى ريزو ته دهب ده گه يه نى. به لام هه نديك له ده رگادان هه يه كه وا پيويست ده كات به توندى له ده رگا بدرى، كه له وانه يه گوئيان لى نه بى. به لام گهر مالىك زهنگ (جرس) هه بو، ته وا دهبى به سو كى و له سه رخويى له جه ره سه كه بدرى، كه ته مهش نيشانه ي ره وشت و ريز ده برينه.

ه- له كاتى ده رگادان له لايه كى ده رگا بوه ستى:

ته مهش بو ته وه يه، نه با دا له كاتى كردنه وه ي ده رگا كه، ئافره تى كى بى گانه ده رگا بكاته وه، توشى روانىنى حه رام بىت، ئىزن وه رگرتنىش بو ته وه يه، تا توشى روانىنى حه رام نه بىت، وهك پىغه مبه ر ﷺ جه ختى له سه ر كردوه بو ها وه له به ريزه كانى و فه رمويه تى: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِزَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ... ئىزن وه رگرتن بو ته وه دانراوه، نه با دا مسولمان تووشى روانىنى حه رام بىت))^(۱).

ههروهها ته به رانى له عبدا لله كورى بسر ره زاي خواى لى بى گى راويه تيه وه، كه گو تويه تى: ((سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَلَكِنْ ائْتَوْهَا مِنْ جَوَانِبِهَا فَاسْتَأْذِنُوا. فَإِنْ أُذِنَ لَكُمْ فَادْخُلُوا وَإِلَّا فَارْجِعُوا: گويم له پىغه مبه رى خوا ﷺ بو ته يفه رمو: كاتىك كه چوونه مالىك، به رامبه ر ده رگا كه ي مه وه ستن، به لكو له لايه كى ده رگا كه بوه ستن و له ده رگا بده ن و ئىزن وه رگرتن، جا گهر رى گه يان پىدان، برۆنه ژووره وه، ته گىنا بگه رى نه وه دا وه و مه چنه ژوور به بى ئىزن پىدان)) هه روا ته بو داود گى راويه تيه وه: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبَلِ الْبَابَ مِنْ تَلْقَاءِ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ مِنْ رِكَنِهِ الْأَيْمَنِ أَوْ

الایسر ویقول: السلام علیکم، السلام علیکم))... پینغه مبهری خوا گهر بچوبا بهر دهرگای مالی که سیک، بهرامبهر دهرگاکیان نه ده وهستا، به لکو له لای راستی دهرگاکه، یان لای چهپی دهرگاکه ده وهستاو، دهیفرمو: سلاوتان لی بی، سلاوتان لی بی)).

و- گهر خاوهن مال گوتی بگه ریوه، ده بی بگه ریسته وه:

ئهمهش وهك خوای گه وره ده فرموی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن قِيلَ لَكُمْ اٰرْجِعُوْا فَاٰرْجِعُوْا هُوَ اٰزْكٰى لَكُمْ ﴿٢٨﴾﴾ النور... ئهه ئهه كه سانهی پرواتان هیناوه مه چنه هیچ مالی که وه به بی ئیزن وهرگرتن و ریگه دان و سه لام کردن له خاوهنی ماله که، ئیزن وهرگرتن له کاتی چونه مالی که بو ئیوه باشترو چاکتره، تا ههردهم له یادتان بیته. جا ئهه مالی که بو ده چن، گهر که سی تیا نه بو مه چنه ژووره وه، تا ریگه تان پیده دهن، گهر بی یان گوتن بگه ریسته وه، ئیوهش بگه ریسته وه، ئهمه بو دلی ئیوه پاکتره.

مسولمانی به ریته: ئهوه خوای به رزو گه وره، یاساواقعیدهیه کی زور جوانی بو داناوین، دهبا ئیمه له سه ر خۆمان و مناله کاتمان بیینه دی، به بی ئاگاداری خاوهن مال له دهرگانه دان نه چینه مالی هیچ که سیک، بو یهش ئه ئیم نه چین وهك ئامۆژگاری، چونکه زور کهس هه ن به به بیانوی ئهمه مالی خزمه، یان هاوړی گیانی به گیانیمه، یان مالمان تی که لاوه، یه کسه ر خۆی ئه کات به مالدا.

کاتیکیش گهر گوتیان زه همهت نه بی بگه پیره، ئیستا کاتم نیه دل
گران نه بیته، چونکه لهو کاتهی تو ده چیته لای شهو، له وانیه
گیروگفتیکی هه بی و سه لیهی قسه کردن و روو خوشی نه بی، یان
له وانیه..... هتد.

ئەدەب و ئاكارى مەسئۇلمان لە كۆرۈمە جلیسدا

۱- ھەركەسى ھاتە كۆرۈمە جلیسیك تەوقەى لە گەل بکری:

وهك (ابن السني) و ئەبوداود لە پینغەمبەریان گېراو تەو، كە فەرمویەتی: ((إِذَا التَّقِيُّ الْمُسْلِمَانَ، فَتَصَافَحَا وَحَمَدَا اللَّهَ تَعَالَى، وَاسْتَغْفَرَا غُفْرَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هُمَا: گەر دوو مەسئۇلمان بە یەك گەیشتن، تەوقەیان کرد، سوپاسی خوی گەرەیان کرد، داوای لیخۆشبوونیان کرد، ئەوا خوی بەخشنده لییان خۆش دەبی)).

ھەرۋەھا ترمذی و ئیبن ماجە و غەیری ئەوانیش لە بەرئەو پەزای خوی لیبی دەگېرنەو، كە گوتیەتی: پینغەمبەری خۆا ﷺ پیی گۆتم: ((تَصَافَحُوا يَذْهَبُ الْغِلُّ، وَتَهَادُوا تَحَابُّوا وَتَذْهَبُ الشُّحْنَاءُ... تەوقە لە گەل یەكتری بکەن، چونكە تەوقە کردن رِق و قینە لە دلدا ناهیلئ، دیاری بۆ یەكتری ببن، یەكتریتان خۆش ئەوی، دوژمنایەتی و ناکۆکی ناهیلئ)).

۲- لەو شوینە دانیشی، كە خاوەن مال دیاری دەكات:

یەكك گەر چوو بۆ مالئیک، یان كۆرئیک، پیویستە لەو شوینە دابنیشی، كە خاوەن مالە كە بۆی دیاری دەكات، چونكە خاوەن مال باشتر بە حالی مالە كە یەو ئەزانئ. لە كۆنیشەو گوتراو: ((أَهْلُ مَكَّةَ أَدْرَى بِشُعَابِهَا... خەلكی شاری مەككە شارەزاترن بە رینگە و پیچ و پەناکانی شاخەکانیەو)).

ھەروا پینغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ((وَمَنْ دَخَلَ دَارَ قَوْمٍ فَلْيَجْلِسْ حَيْثُ أَمْرُهُ فَإِنَّ الْقَوْمَ أَعْلَمُ بِعَوْرَةِ دَارِهِمْ: گەر یەكك چووە مالی قەومیك، با

لهو شوینه دا دابنیشی، که پیی ده لاین: لئی دابنیشه، چونکه ئەو قه و مه (ئەو که سه) چاکتر ده زانی به حال و باری ماله که ی و، ده زانی کوینده ر جیگه ی ئەو ه نیه، که تووشی روانینی حه رام بیی))^(۱).

۳- له ناوه پراستی کۆرو مه جلیس دانه نیشی:

ئەبو داود به ئیسنادێکی (حسن) له حوزده یفه ی یه مانیه وه ره زای خوای لی بی ده گیریته وه، که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((لَعْنُ مَنْ جَلَسَ فِي وَسْطِ الْحَلْقَةِ... پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه فرینی له و که سه کردوه، که له ناوه پراستی کۆرو دانیشتنیکدا دانه نیشی)). ههروه ها ترمذی له ئەبی میجله ز ده گیریته وه: ((أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ وَسَطَ حَلْقَةِ فَقَالَ حُدَيْفَةَ : مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ جَلَسَ وَسَطَ الْحَلْقَةِ... پیاویک له ناوه پراستی دانیشتنیک دانیشتبوو، حوزده یفه ش گوتی: له سه ر زمانی پیغه مبه ره وه نه فرین له و که سه کراوه، که له ناوه پراستی کۆرو مه جلیسدا داده نیشی))

دانه نیشتن له ناوه پراستی مه جلیسدا، ره فتاریکی جوانی کۆمه لایه تییه، که پیویسته مسولمان ناگادار بی، چونکه دانیشتن له ناوه پراستی مه جلیسدا پشت کردنه له هه ندیک له و که سانه ی ئاماده ی دانیشتنه که ن، که ئەمه ش شتیکی جوان نیه. به لام گه ر کۆرو مه جلیسیک شوینه که ی بچووک و ته سک بوو، خه لک ناچار بوو له ناوه پراست دابنیشن، ئەوه یان قه یناکه و گوناھی تیا نیه، خوای گه وره ش ده فهرموئ: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوای گه وره له دیندا ئەو ئەرکانه ی له سه ردا نه ناون، که ده بیته مایه ی بارگرانایی و ناخۆشی و له توانادا نه بوون ﴿﴾.

٤- له نیوان دوو کەس دانەنیشی بەبی ئیزن وەرگرتنیان:

وهك ترمذي و ئەبو داود له عەمری كورپی شوعەیب ئەویش له باوكی و له باپەرەیی دەگێرنەوه، كە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((لا یحل لرجل أن یفرق بین اثینین إلا بإذنهما... حەلال نیە بۆ یەكێك، كە لە گەل دوو كەسدا بچێ و بە بچێ ئیزنیان ئەوان بە جی بەیالی)). بە مانای پیویستە ئەوان ئیزن بدەن، ئەو كەسە بلی: (رێگە هەیه برۆم؟).

له گێرانه وهیه کی ئەبی داود هاتوه: ((لا یجلس بین رجلیین إلا بإذنهما... ههچ كه سیك له نیوان دوو كەس بەبی ئیزنیان دانەنیشی)). بە مانای داوای رێگە دانیان لێ بکات و بلی: (رێ هەیه لە گەلتان دابنیشم؟).

٥- ئەو كەسەیی دەچیتە لای یەكێك، یان دەیهوی بچیتە مەجلیسیك، دەبی لە كۆتایی مەجلیسە كە دابنیشیت:

وهك ئەبو داود و ترمذي له جابری كورپی سەمەرە-رەزای خویان لیبی- دەگێرنەوه، كە گوتویەتی ((كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي... گەر بچوینایە كۆری پێغەمبەر، ئەوا هەر یەكێك لە ئیمە لە كۆتایی مەجلیسە كە دادەنیشت)).

ئەم جۆرە رەفتارە بۆ مرۆڤتیکی ئاساییە، بەلام گەر یەكێکی خاوەن پلەو پایە و زانیاری هات، ئەوا قەیناکە خاوەن مال لە شوینیکی گونجاو تاییهتی دابنێ.

٦- له دانیشتنی سی کەسدا، با دوو کەسیان قسە بە نەینی نەکن:

وهك بوخاری و موسلیم له عبدالله كورپی مەسعود -رەزای خوی لیبی- دەگێرنەوه، كە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةَ فَلَ

يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يَحْزَنُهُ: گهر سئى كه سى بوون له دانىشتن پكدا، با دوو كه سىيان قسه به نه پىنى نه كه ن به بئى كه سى سىپه م، چونكه به مه دلئى گران ده بئى و پئى ناخوشه)). له وانه يه بلئى باسى من ده كه ن، يان گومانى تريان پئى ببات. به لام گهر له مه جليسه كه له سئى كه سى زياترى تيدا بوو، شهوا قهينا كه قسه به نه پىنى بكرئى له نيوان دوو كه سى، به مهرجئى له وه نه ترسن، كه مه جليسه كه به گشتى گومانى خراپيان پئى نابه ن.

قسه نه كردن به نه پىنى و چرپه چرپ به ناماده بوونى سئى كه سى، شه وه ش ده گريته وه، كه به زمانى جيا قسه بكرئى، جا ئينگليزى بيټ، يان توركى بيټ... هتد، كه دروست (جائيز) نيه، پئويسته مسولمان خؤى دوور بكرئى له م ره فتاره، به واقيعيش شه مه ده بينين، كه زؤر به ي تور كمانه كان كاتيك به يه كه ده گهن، به توركى قسه ده كه ن، بئى گويدان به كه سى سىپه م، كه تايا پئى ناخوشه، يان نا!

٧- گهر يه كئىك له مه جليسه كه بو پئويستى يه كه چووه دهر وه، نابئى شوينه كه ي بگريته وه، گهر به نياز بوو بگه رپته وه ناو مه جليسه كه:

وهك موسليم له شه بو هوره يره ده گيرپته وه، كه پينغه مبه رى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهر مويه تى: ((إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ: گهر يه كئىك له نيوه له مه جليسيك هه لساو پاشان گه رپه وه ناو مه جليسه كه، خؤى له هه موو كه سيك شايسته تره به شوينه كه ي خؤى)).

٨- پيش شه وه ي له مه جليسه كه هه لئى و به جئى بيئى و بروات، داواى ئيزن بكات:

وهك پينغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهر مويه تى: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصْرِ... داواى ريگه پيدان به هاتنه ژوورو چوونه دهر بو شه وه يه، تا

تووشی روانینی حه‌رام نه‌بن)). دیاره‌ ئه‌مه‌ش بۆ پاراستن و پێزو حورمه‌تی ماله‌ که‌یه‌.

٩- دانیشتن به‌ ئه‌ده‌ب و رێژه‌وه‌:

هه‌ر که‌سی له‌ کۆرۆ مه‌جلیسێک دانیشت، ده‌بی به‌ ئه‌ده‌ب و رێزو و یقاره‌وه‌ دابنیشی، نابێ گه‌مه‌ به‌ ریشی بکات و خۆی به‌ ئه‌نگوستیله‌ که‌یه‌وه‌ خه‌ریک بکات، نابێ ده‌ست له‌ لوتی وه‌ربدات، نابێ زۆر باویشک بدات.

له‌ مه‌جلیسه‌ که‌ ده‌بی ته‌ماشای چاوی ئه‌و که‌سه‌ بکات، که‌ قسه‌ی بۆ ده‌کات، نابێ روی له‌و که‌سه‌ وه‌ر بگێڕی.

با زۆر قسه‌ نه‌کات، به‌قه‌ دو شان و بالایی خۆی هه‌لنه‌لی، با قسه‌ی که‌س نه‌بێ، نابێ قاچ له‌ سه‌رقاچ دابنێ که‌ هه‌ندی که‌س، که‌ داده‌نیشن. یه‌ که‌سه‌ر قاچ له‌ سه‌رقاچ داده‌نی، به‌بی گۆی دانه‌ که‌سی به‌رانبه‌ر، که‌ له‌ راستیدا سیفه‌ ته‌کی زۆر ناشیرینه‌ و سیفه‌ ته‌ موته‌ که‌ بیرانه‌، ده‌بی مسولمان خۆی له‌م سیفه‌ ته‌ قیزه‌ونه‌ دورخاته‌وه‌، به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ دابنیشی.

١٠- پێش ئه‌وه‌ی هه‌لسن له‌ مه‌جلیسه‌ که‌ دوعای که‌ فاره‌ت بخویندری:

وه‌ک حاکم له‌ ئه‌بی به‌رزه‌ - په‌زای خوای لیبی - ده‌گێڕێته‌وه‌، که‌ گوتویه‌تی: کاتێک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیویستایه‌ له‌ مه‌جلیسێک هه‌لسی، ده‌یفه‌رمو: ((سبحانک اللهم و بحمک أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك))، جا پیاویک گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! تۆ قسه‌یه‌ک ده‌که‌یت، که‌ پێشتر ئه‌مه‌ت نه‌ده‌گوت. پێغه‌مبه‌ر فه‌رموی ﷺ: ((ذَٰلِكَ كَفَّارَةٌ لِّمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ... ئه‌م دوعایه‌ که‌ فاره‌تی ئه‌و قسانه‌یه‌، که‌ له‌ مه‌جلیسه‌ که‌ گوتراوه‌)).

ئه ده بو ئاگاری مسوئمان له کاتی قسه کردندا

له و ره فتاره چاك و كۆمه لایه تیانهی، كه پێویسته مسوئمان لیی به ئاگایی و به گرنگی دابنێ، شیوازی گفتوگۆ و قسه كردنه له گه ل خه لك، پێویسته دایك و باوك مندا له كانیان لی به هه ره مند بکه ن و رینمایان بکه ن به پێی ته و جیهاته كانی خوا و پینغه مبه ری پهروه ر دیار ﷺ.

ئه مه ش چه ند شیوازو ئاداییکی گفتوگۆ و قسه كردنه له گه ل خه لك:

أ- به هیمنی و له سه رخۆ قسه كردن:

بوخاری و موسلیم له خاتو عایشه وه - ره زای خوای لیبی - ده گێر نه وه: ((ما كان رسول الله يسرد الحديث كسر دكم هذا، يحدث حديثا لو عده العاد لا حصاه: پینغه مبه ری خوا ﷺ كه قسه ی ده كرد، وه ك ئیوه قسه ی نه ده كرد، یه ك له دوا ی یه ك، به لكو به شیوازیکی وا قسه ی ده كرد، كه گه ر یه كێك پێویستبوایه بیژمیژی، كه چه ند وشه ی فه رموه، ده ی توانی بیژمیژی))، هه روا ئه بو داود له خاتو عایشه - ره زای خوای لیبی - ده گێر یته وه، كه گوتویه تی ((كان كلامه ﷺ فصلا يفهمه كل من سمعه: پینغه مبه، كه قسه ی ده كرد له نیوان وشه كان به ینی ده دایه، به شیوه یه کی وا هه ر كه سیك گویی لیبوایه، تیده گه یشت چی فه رموه.

له م فه رموده به رپزانه به ده رده كه وئ، كه مرۆقی مسوئمان شیوازی قسه كردنه كه ی، پێویسته به هیمنی و له سه رخۆ بی، تا خه لك لیی تی بگه ن، نه ك هینده به خیرایی قسه بکات، بو خۆیشی نه زانی چی

ئه‌لحی، به‌ تاییبه‌تی وتارییژ، نابیی ئەم سیفه‌ته‌ی تیا بی، که زۆر له وتارییژان لهم هونه‌ره‌ بی‌به‌شن و خۆشیان بی‌به‌ش کردوه، نوێژکه‌ران هه‌ر له سه‌ره‌تای وتاره‌که‌ی، تا کۆتاییه‌که‌ی له‌ قسه‌کانی حالئ نابن.

ب- زیاده‌پۆیی نه‌کردن له‌ به‌کارهێنانی وشه‌ی پاراو:

یه‌ك له ئادابی قسه‌کردن ئه‌وه‌یه، که زیاده‌په‌وی نه‌کات له به‌کارهێنانی وشه‌ی پاراو له قسه‌کردندا، زمان لوسی نه‌کات. وه‌ك ئه‌بوداودو و ترمذی به‌سه‌نه‌دیکی (جید) له ئیبن عومه‌ر -په‌زای خویان لییی- ده‌گێرێته‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ: الَّذِي يَحْلُلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَحَلَّلُ الْبَقْرُ بِلِسَانِهَا: خَوَاي گه‌وره‌ جه‌زه‌وه‌که‌سانه‌ ناکات، که له‌کاتی قسه‌کردندا زمان لوسی ده‌که‌ن و ده‌می خویان خوار ده‌که‌ن له قسه‌کردندا و زمانیان لول ده‌ده‌ن وه‌ك، که مانگا خواردن به‌ زمانی لول ده‌دات و کاویژ ده‌کات.

هه‌روا له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتوه‌ له ئه‌نه‌سه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ((ان اذا تكلم بكلمة اعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه...)) وکان ﷺ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ فَصْلٍ وَهَزْرٍ وَلَا نَزْرٍ، وَيَكْرَهُ الثَّرَثَةَ فِي الْكَلَامِ وَالتَّشْدُقَ بِهِ... کاتیک که پیغه‌مبه‌ر قسه‌ی ده‌کرد، وشه‌کانی سی‌جار دوباره‌ ده‌کرده‌وه، تا تیی بگه‌ن،... که قسه‌ی ده‌کرد له به‌ینی ده‌رپینی وشه‌کان به‌ینیکی هه‌بوو نه‌ زۆر، نه‌ که‌م. پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر قسه‌کردن و ده‌م پانکردنه‌وی به‌لاوه‌ زۆر پێ ناخۆش بوو، رقی لی‌ده‌بووه)).

ده‌با ئیمه‌ ئەم فه‌رمودانه‌ له خۆمان بینینه‌ دی و خیزان و منداله‌کانی‌شمان فی‌رکه‌ین، که زۆر قسه‌ نه‌که‌ن و زیاده‌پۆیی تیا نه‌که‌ن و، زمان لوس نه‌بن و ده‌م پان نه‌که‌نه‌وه‌و، به‌ هیمنی قسه‌ بکه‌ن. دیاریشه‌ ئه‌و که‌سه‌ی زۆر قسه‌ بکات، هه‌له‌ش زۆر ده‌کات.

ج- گفتوگۆ کردن به شیوازیک که خه لک لیی تی بگهن.

مسولمانی ژيرو تیگه یشتوو له ریپازی پیغه مبهەر ﷺ، هیچ کاتیك به شیوازیک قسه کانی و وشه ی نامۆ به خه لک به کارناهیینی، به لکو گشت کاتیك ههول ددهات، که قسه ده کات، یان وتار ددهات، یان نووسین دهنوسی، به گویره ی تیگه یشتنی خه لکه که بییت. وه ک پیغه مبهەر ﷺ ده فهرموی: ((أَمْرًا مَعَاشِرِ الْأَنْبِيَاءِ أَنْ نُحَدِّثَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ... تَيْمَهُ كَوْمَلَيْيَ پِيَّغَه مبههران فه رمانان پی کراوه به گویره ی عه قلی خه لکه که قسه یان له گه ل بکه یین))^(١).

ههروه ها له (صحيح) ی بوخاری هاتوو له عه لی به مه وقوفی: ((حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ، أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكْذَبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ... خه لک چۆن ده زانی و تی ده گا، ئاوا قسه یان له گه ل بکه ن. ئایا پیتان خو شه خواو پیغه مبه ره که ی به درۆ بخړیته وه)).

لیردها ته مه ئامازه یه بو شه وه، که قسه نه کردن به گویره ی عه قلی خه لک، به درۆ خستنه وه ی خواو پیغه مبه ره.

له پيشه کی (صحيح) ی موسلم هاتوو، له ئین مه سعوده وه - ره زای خوا ی لی بی -، که گوتویه تی: ((مَا أَنْتِ بِحَدِّثِ قَوْمًا حَدِيثًا لَا تُبَلِّغُهُمْ عُقُولَهُمْ إِلَّا كَانَ لِبَعْضِهِمْ فِتْنَةٌ... هه ر کاتیك تو قسه له گه ل قه ومیک بکه یی و به گویره ی عه قلی ته وان نه بی، ته وا ته م شیوازه قسه کردنه بو هه ندیکان ده بیته فیتنه و ئاشوب)).

له م ته و جیهاته پڕشنگدارانه دا، پیغه مبهەر ﷺ ده یه وی به چاوساغ و

(١) رواه الدیلمی بسند ضعیف، به لام شایه تی له سه ر زوره، که ته م هه دیسه (حسن لغیره) (کتاب کشف الخفا).

مامۆستايان و وتاریپژان و ئەدیبان و نووسەران و رابەرانی ئەم پەيامە بەرپزە رابگەیهنی، کە کاتیک ئامۆژگاری خەلک دەکەن، وتار دەبیژن، شت ئەنووسن، با بەگوێرە تینگەیشتن و عەقلی ئەم خەلکە بێ و وشە نامۆ و نارەسەن و بیگانە بە سروشتی مسوڵمانان بەکارنەهیئن و، نەیهیئنە ناو ئەدەبی ئیسلامی رەسەنەو، بە بیانوی ئەوێ ئەمۆ و پێویست دەکات و لوغە عەصرە، کە ئیستا زۆر لە نوسەران هەن، چ عەلمانی و چ بەناو نوسەری ئیسلامی، جوړه وشە غەریب و عەجیب لە نوسینیان بەکار دینن وەک: (پراکتیک و ئەلتەرناتیف و مۆدیرن و ستراکتۆر و لۆژیک و سۆسۆلۆژی و ئیستیمۆلۆژی و هەمە چەشنە ئەم وشە غەریبانە!!) کە ئەمە بەراستی هیچ کاتیک لە خزمەتی ئەدەبی رەسەنی ئیسلامی و کوردی نیە، هیچ سوودیك نایە خشی، خەلکیش لێی تی ناگات، مەگەر تەنها مەبەستیان پێ ئەو بێ، کە خۆیان بە رۆشنبیر پیشان بدەن و خۆیان جیاکەنەو لە خەلک و خۆیانی پێ بەدەر خەن. ئەم شیوازی بەکارهیئانی وشە غەریبانە، غەزوی زمانە کە مانەو، دەیانەوئ گیانی زیندویی لێ بستیننەو، دەبا ئەم نوسەرانی لە خوا بترسن و بەخۆیان دابیئەو، بەقسە پێغەمبەری ئازیزمان بکەن، با بەگوێرە عەقلی خەلک شت بنووسن، وتار بدەن و قسە بکەن، گەر خۆیان بە مسوڵمان لەقەلەم دەدەن و شویئکە و تە پێغەمبەری خوان، گەرنا، با ناویکی تر بۆخۆیان هەلبژیرن.

د- قسەکردن بە شیوازیکی و نا زۆر کورت و نەدریژو وەرزکەر:

لە ئادابی شیریئکردنی قسە و گفتوگۆ ئەو هیە، نەگاتە رادە کورت برپینەو، یان درێژدادری و خەلک لێ وەرز بوون. ئەمەش بۆ ئەو هیە، تا ئەو کەسە گوی راتەگرێ، بە دل گوی بگرێ. موسلیم لە جابری کوری

سه مه رهزای خوی لیبی - ده گپریته وه، جابر گوتی: ((كُنْتُ أَصْلِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْدًا، وَخَطْبَتُهُ قَصْدًا... له گهل پیغه مبهری خوا نویژم ده کرد، نویژه که ی و وتاره که ی مام ناوهندی بو)) واته: نه زۆر کورت و نه زۆر دریژ بو. ههروه ها ئیمام ته همه دو ته بو داود له هه کیمی کوری حزام - رهزای خوی لیبی - ده گپریته وه، که گوتیه تی: ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْجُمُعَةَ فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا - أَوْ قَوْسٍ - فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَكَانَتْ كَلِمَاتٍ حَفِيفَاتٍ طَيِّبَاتٍ مُبَارَكَاتٍ... له گهل پیغه مبهری خوا له نویژی ههینی ئاماده بووم، جا پیغه مبهر له سه ر گۆپالیك - یان که وانیک - وه ستا و سوپاس و ستایشی خوی کردو، چه ند وشه یه کی سوک و پیرۆزو باشی گوت)).

ه- گوی راکرتن بو ئه وه که سه ی قسه ده کات:

له رهفتاری جوانی مسولمان ئه وه یه، کاتیک یه کیک قسه ی بو ده کات، گوی بو شل بکات و، خۆی به شتیکه وه سه رقال نه کات، یان ته ماشای ته له فزیۆن، یان روی له شتیکی دی نه بیته، که قسه ی بو ده کری.

هاوه له به ریژه کانی پیغه مبهر کاتیک، که پیغه مبهر ﷺ قسه ی بو ده کردن، زۆر به گرنگییه وه گوی یان بو راده گرت، خۆیان به شتیکی تره وه سه رقال نه ده کرد. پیغه مبه ریش ﷺ گوی بو ئه وه که سه ده گرت، که ده هاته لای قسه ی له گهل ده کرد، یان پرسیاریکی لی ده کرد.

هه ندی که سه هه یه، که قسه ی بو ده که ی، خۆی به شتیکه وه هه ریک ده کات، یان روی له تو نیه، به راستی ئه وه بی ریژییه، مسولمان ده بی هه ستیار بیته، ههستی خه لک رابگری و گوی بو قسه کانیا ن شل بکات، ئه گینا که سی قسه که ره به چاویکی سوک و ناریزانه دپته به رچاوی.

و- قسه کردن به خنده و روخوشیه وه:

ئیمام شه محمد له ئوم دهر دانه وه - رهزای خوای لیبی - ده گپریته وه، که گوتویه تی: کاتیك ته بودردا قسهی ده کرد، به خنده وه قسهی ده کرد، خه لکیش ده یانگوت ته بودردا گه مژهیه (له بهرئه وهی به خنده وه قسه ده کات). ته بودردا گوتی: نه یینیومه و نه بیستومه، که پیغه مبهری خوا ﷺ قسهیه کی کرد بی، به خنده وه نه یگوتبی. جا ته بودردا کاتیك قسهی ده کرد دم به خنده بوو، له بهر ئه وهی پیغه مبهر ﷺ ئاواي کردوه.

ههروه ها موسلیم له سه ماکي کورپی حرب ده گپریته وه، که گوتویه تی: ((قُلْتُ لَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللهِ ﷺ؟ فَقَالَ جَابِرٌ: نَعَمْ كَثِيرًا. كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ لَا يَقُومُ مِنْ مَصَلَاةٍ الَّتِي فِيهَا يُصَلِّي الصُّبْحَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتْ قَامَ، وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ - وَالرَّسُولُ جَالِسٌ - فَيَأْخُذُونَ فِي أَمْرِ الْجَاهِلِيَةِ فَيُضْحَكُونَ، وَيَتَبَسَّمُ ﷺ... به جابری کورپی سه مرمه گوت: ئایا له کورپو دانیشتنی پیغه مبهر ﷺ ئاماده ده بووی؟ جابر گوتی: به لی، زوربهی جار ئاماده ده بووم. پیغه مبهری خوا ﷺ له شوینهی خوئی هه لئه ده ستا، که نویشی به یانی تیدا ده کرد، تا ئه و کاتهی رۆژ هه لئه هات، ئه و کاته هه لئه ستا و ده رۆیی، جا له و کاتهی، که پیغه مبهر داده نیشت، هاوه له بهر پیره کانی باسی کرده وهی پیشانی جاهیلی خویان ده کرد، که چیان کردوه، جا ده ستیان ده کرده پیکه نین، پیغه مبهریش خندهی ده هاته سهر لیو)).

ئه مانهی باسکران ره فتاری مسولمانی مولته زهمه، تا کرده وه کانی پی برازینیته وه، خوئی له کاتی قسه کردن و گفتوگودا شیرین بکات.

ئه ده بو ئاكارى مسولمان له كاتى گالته و سوعبه تدا

مرۆقى مسولمان بۆ ههيه گالته له گهڵ براكهى بكات، به لام له سنوورپكى ديارى كراداو، نه بيته بى ئاگايى له يادى خوا و ره نجاندنى دلئى براى مسولمان.

گالته كردن چه ند ئادايبكى ههيه، كه زور پيويسته مسولمانان په پيرهوى بكهن و پابه ندى بن، كه ئه مانهن:

أ- زور گالته نه كردن و زياده رهوى تيدا نه كردنى:

وهك ئه نهس - رهزاي خواى لىبى - گوتويه تى:

پيغه مبهرى خوا ﷺ فه رمويه تى: ((لَسْتُ مِنْ دَدٍ، وَلَا الدُّدُ مِنِّي... من نه ته هلى يارى و گالته و له هوم، نه ئه وانيش له من))^(١). زور گالته كردن وا له مسولمان ده كات، كه ئه ركه ئاساييه كهى له بير بچيته وه، كه به ندايه تى خوا و گيړانه وهى حوكمى خوايه له سه ر زهوى و، بيكه ينانى كۆمه لگايه كى چاك و پاك و بى گه نده له.

ئه مهش ئه وه ناگه يه نئى، كه نابج مسولمان گالته و ياربيه ك نه كات، به لام ئه مه ئه وه ده گه يه نئى، كه كاتى جديه ت ده بى جدى بين، گالته كردن هه موو دلمان دانه گرئى، دهنه خو هاوه له به رپزه كانى پيغه مبه ريش گالته و ياربيان كر دووه، وهك بوخارى له (الادب المفرد) باس ده كات: ((كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَتَّبَادَحُونَ بِالْبَطِيخِ: هاوه له كانى پيغه مبه ر بو گالته و يارى، كاله كيان بو يه كترى ده هاويشت و به يه كترى يان دئه دا)).

(١) رواه البخاري في (الادب المفرد) والبيهقي.

له راستیدا زۆر گالته‌کردن ده‌بیته‌ مراندنی دلو، رق له یه‌کتری بوونه‌وه‌و نه‌مانی هه‌بیه‌ت و یقار، وه‌ک ئیمامی عومه‌ر -ر‌ه‌زای خ‌وای لی‌بی- ف‌ه‌رمویه‌تی ((مَنْ كَثُرَ ضَحْكُهُ، قَلَّتْ هَيْبَتُهُ وَمَنْ مَزَحَ اسْتُخِفَّ بِهِ... هه‌ر که‌سی‌ک زۆر پ‌ی‌ب‌که‌نی، هه‌بیه‌ت و یقاری که‌م ته‌بیته‌وه‌، هه‌ر که‌سی‌ک سو‌عه‌ت و گالته‌ ب‌کات پ‌ی‌ی سو‌وک ده‌بیته‌)).

ب- له کاتی گالته‌کردنه‌که‌دا ناب‌ی مه‌به‌ستت پ‌ی‌ تازار گه‌یاندن و دل ئ‌یشانی ه‌یچ که‌سی ب‌ی:

زۆر که‌س هه‌ن، ته‌نانه‌ت له نی‌و مسو‌لمانانیش گالته‌ نه‌کری، که مه‌به‌ستی پ‌ی‌ تازاردانی دل‌ی مسو‌لمانانه‌، دیاره‌ ته‌مه‌ش کار‌ی‌کی ناشیاوی مسو‌لمانانه‌و پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌، له‌م جو‌ره‌ گالته‌نی، که ده‌بیته‌ تازاردان و هه‌ست بریندارکردنی مسو‌لمان، وه‌ک له سونه‌نی ئە‌بی داود و ترم‌ذی هاتووه‌، له عبدالله کوری سائ‌یبه‌و ته‌ویش له باوکییه‌وه‌ له باپه‌ریه‌وه‌، که گو‌ی‌ی له پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه‌، که ده‌یفه‌رمو: ((لَا يَأْخُذُنْ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًا، وَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ فَلْيُرُدِّهَا... با ه‌یچ که‌سی‌ک له ئ‌یوه شتی‌کی برا‌که‌ی به‌گالته‌، یان به‌راستیش لی‌ی نه‌بات و نه‌شاریته‌وه‌، هه‌ر که‌سی‌کی‌ش گو‌پالی برا‌که‌ی برد، با بو‌ی ب‌گ‌ی‌ر‌یته‌وه‌)).

له جه‌نگی (خندق) زه‌یدی کوری سابت له‌گه‌ل مسو‌لمانان خو‌لی ته‌گواسته‌وه‌، پاشان زۆر ماندوو بوو، سه‌رخه‌وی‌کی شکاند، جا عماره‌ی کوری حه‌زم هات و چه‌که‌که‌ی لی‌برد، که پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مه‌ی زانی، یه‌کسه‌ر قه‌ده‌غه‌ی ته‌م کاره‌ی لی‌کرد.

هه‌روه‌ها به‌ززارو ته‌به‌رانی و ئ‌یبن ح‌ی‌بان له عامری کوری ره‌بیعه‌وه‌ - ره‌زای خ‌وای لی‌بی- ده‌گ‌ی‌رنه‌وه‌، که‌وا پ‌یاوی‌ک پ‌ی‌لاوی پ‌یاوی‌کی بردو

به گالتهوه لی بی شاردهوه، جا که ئەمەیان بو پێغه مبهەر گێڕایهوه، پێغه مبهەر ﷺ فه رموی: ((لا تُرَوِّعُوا الْمُسْلِمَ، فَإِنَّ رَوْعَةَ الْمُسْلِمِ ظُلْمٌ عَظِيمٌ... مسولمان مه ترسیئن، چونکه ترساندن مسولمان، زولم و سته میکی زۆر گه ورهیه)). ههروهها ئەبو داود له عبدالرحمنی کوری ئەبی له یلا ده گێڕایهوه، که گوتویهتی: هاوهله کانی پێغه مبهەر ﷺ ده رۆیشتن، پاشان پیاویک له وان خهوی لی کهوت، جا هه ندیکیان هه لسان ئەو گوریسهی که ئەم پیاوه پێی بوو، لییان برد... پیاوه کهش، که هه لسا، ترسا. ئینجا پێغه مبهەر ﷺ فه رموی: ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا... بو مسولمان هه لال نیه و هه رامه، برا مسولمانه کهی بترسیئ)).

ئیمه له کوئی له ئاست ئەم فه رموده به ریزانه، له کاتی کدا خو مان به شوینکه وتهی ریبازی ئیسلام داده نین.

ج- له گالته کردندا نابێ قسهی درۆی تیا بی:

زۆر کهس هه ن له دانیشتنی مه جلیسی کدا، بو ئەوهی بلین فلانه کهس سوعبهت چی و قسهی خو شه، هه لده ستی به گێڕانه وهی نوکتهی درۆ پیکه نیناوی، له وانه شه خۆی به مسولمان بزانی، که بی ئاگایه له هه ره شهی پێغه مبهەر ﷺ له و که سانهی، که قسه ده گێڕنه وه به درۆ، تا هه لک پێی بکه ن. وه ک ئەبو داود و ترمذی و نه سائی و به یه قی له بو هزی کوری هه کیم له باوکی له با پیره ی - ره زای خوا یان لی بی - ده گێڕنه وه، که گوتویه تی: گویم له پێغه مبهەر ﷺ بوو ده یفه رمو: ((وَيْلٌ لِّلَّذِي يَحْدُثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ، وَيْلٌ لَهُ... مال ویرانی و چالی دۆزه خ بو ئەو که سه ی، که قسه ده کات بو ئەوهی هه لک به پیکه نین بین، له کاتی کدا قسه کهی درۆیه، جا پێغه مبهەر دوو جار پێی ده لی: مال ویرانی بو ئەو که سه)).

ههروهها له نهواسی کۆری سه معانهوه، که گوتویهتی: پیغه مبهری
 خوارِکَلَلَهُ فەرمویه تی: ((كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ،
 وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ... گه وره ترین خیانهت ئه وهیه، که قسه ی درۆ بو برا
 مسولمانه که ت بکه ی، له کاتی کدا ئه و باوه رت پی بکات و وا بزانی
 قسه که ت راسته))^(۱).

ههروهها ئه بو هورهیره -رهبزای خوی لیبی- گوتویهتی: پیغه مبهری
 خوارِکَلَلَهُ فەرمویه تی: ((لَا يُؤْمِنُ الْعَبْدُ الاِیْمَانُ كُلَّهُ حَتَّى يَتَرَكَ الْكُذْبَ فِي
 الْمِرَاحِ، وَالْمِرَاءِ وَإِنْ كَانَ صَادِقًا... ئیمانی مسولمان به ته واری هه مووی
 دانامه زری، تا له گالته کردندا واز له درۆ نه هیئی و، واز له ده مه ته قی و
 موجه ده له نه هیئی، ئه گهر چی ئه ویش راست بکات.

ده میکه شتیکی زۆر ناشیرین خۆی خزاندۆته ناومان و ئیمهش به
 پیشوازیه کی گهرمه وه قبولمان کردوه، ئه ویش درۆی نیسانه، که
 له راستی دا ئه مه ره فتهاریکی به دکاری ناشیرینی رۆژناوایه بو ئیمه یان
 ناردوه، تا ره وشتی ئیمه پروشینن. که له راستیدا ئه م درۆ کردنه،
 هه رامیکی گه وهیه و گالته کردنیکی ناحه فه، پیویسته خۆمان و مال و
 مندالمان لی به دوور خهین و به قسه ی راستگۆیانه کرداره کامان
 برازینینه وه، ته قوا و له خوا ترسان هه رده م دلمان بگه شینیتته وه.

با ئیستاش بزانی، ئایا پیغه مبه ر ﷺ سوعبه ت و گالته ی کردوه؟
 به لی، گالته ی کردوه، به لام ئه وه ی راست نه بووی نه یگوتوه،
 ئه مهش نمونه ی گالته کردنی پیغه مبه ره:

ئین به کار له زهیدی کۆری ئه سله م ده گپ پته وه، که ژنیك هه بووه
 پییان ده گوت: (أُمُّ اَیْمَنَ الْحَبَشِيَّةِ)، هاته لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و

گوئی: میرده که م بانگت ده کات، پیغه مبه ریش فه رموی میرده که ت کی به؟ میرده که ت نه و پیا وهیه، که سپیایی به چاوییه وهیه؟

ژنه که ش گوئی: چاوی سپیایی پیوه نیه.

پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: نه خیر سپیایی به چاوییه وهیه.

ژنه که گوئی: به خوا سپیایی به چاوییه وهیه.

پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: هیچ که سیك هیه سپیایی به چاوییه وهیه

نه بی. (مه بهستی پی سپیایی ناوه وهی چا بووه).

ههروه ها ترمذی له هه سنی به سری - رهزای خوای لی بی -

ده گیر پته وه، که گوتویه تی: پیره ژنیك هاته لای پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و گوئی:

ئه ی پیغه مبه ری خوا، دو عام بو بکه خوای به خشنده بمباته به هه شت.

پیغه مبه ر فه رموی: دایکی فلان! پیره ژن ناچیتته به هه شته وه.

گوئی: پیره ژنه که به گریان وه ره ویشته.

پیغه مبه ر فه رموی: (پی بلین نه و به پیره ژنی ناچیتته به هه شت،

به لکو به گه نجو لای ده چیتته به هه شت).

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ ﴿٣٦﴾

عُرْيًا أَتْرَابًا﴾ ﴿٣٧﴾ الواقعة ... ئیمه خو مان کیژده کانمان به تاییه تی به ره م

هینا، بریارمان بو دان هه ر کچ بن، شوخ و شهنگ و هاوته مه نن.

ئەدەب و ئاكارى مەسئۇلمان لە پىرۆزبایى كەردندا

لە رەهەشتى جوانى مەسئۇلمان ئەوھەيە، كاتىك براىيەكى مەسئۇلمان ژن دىنى، يان خوشكىكى مەسئۇلمان شوو دەكات، يان خوا مندالىكى پىدەبەخسى... ھتد، پىرۆزبایى لىكەت.

پىرۆزبایى كەردن چەند ئادابىكى ھەيە ۋەك:

۱- كاتىك مەسئۇلمانىك خوشى و شادىيەك روى تىدەكات، دلخوشى خۇتى بۇ بەدەرخەي و گەنگى پىدەي:

بەلگەشمان ئەوھەيە، كە لە (صحيح)ى بوخارى مەسئۇلمان داھاتوۋە، كەعب دەلى: گويم لە دەنگىك بوو ھاوارى دەكەرد بە بەرزترىن دەنگ و دەيگوت: ئەي كەعبى كورى مالك! مژدەت لىبى، جا خەلكە كە ئەھاتن پىرۆزبایى لىدەكەردىن و يەكسەر مەن دەرچوم، تا بگەمە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، پۇل پۇل خەلك پىرۆزبایى قەبۇل كەردنى تەوبەيان لىكەردم، دەيانگوت: تەوبە قەبۇل كەردنت لە لای خواۋە پىرۆز بى، تا گەيشتە مەزگەوت و بىنىم خەلكە كە بەدەورى پىغەمبەرن، جا يەكسەر تەلھى كورى عەبىداللە بە غاردانەۋە ھاتە لام و تەوقەي لە گەل كەردم و پىرۆزبایى لىكەردم، (كەعب ئەم ھەلۆيستەي تەلھى ھەرگىز لە بىر ناچى) كەعب گوتى: كاتىك سەلامم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كەرد لە خۇشيانا دەموچاۋى ئەدەرە و شاىھەۋە و فەرموى: ((أبشِرْ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مِنْذُ وَكَلْتِكَ أُمَّكَ: مژدە بى لىت بە چاكترىن رۇژ، كە بە سەرت تىپەر بوۋە لەو رۇژەي لەدايك بوۋى)).

ب- له کاتی بۆنه و مونساه به دا وشه ی جوان و ناسک ده برپین و دوعای خه یرکردن:

ئیسلامی به رنامه دارئیزراوی په وهر دگاری جیهانیان، هیچ شتیکی کۆمه لایه تی فه رامۆش نه کردوه، ته نانه ت قسه و وشه و دوعای جوان و ناسکی داناوه بۆ پیرۆزیایی کردن، که پیویسته مسولمانان له بیری نه که نه له ژیاناندا په پیره وی بکه نه و خه لکیش لی فیربکه نه. له مانه ش وهک:

١/ پیرۆزیایی کردنی یه کیک گهر خوا مندالی پی به خشین:

گهر خوا مندالیکی به مسولمانیک به خشی، وا چاکه پیرۆزیایی لی بکه ی و بلی ی: (بُورِكَ لَكَ الْمَوْهُوبُ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ)). وا باشه نه و که سه ی پیرۆزیایی لی ده کری و له لامی بداته وه، بلی: ((بَارِكْ اللَّهُ لَكَ، وَبَارِكْ عَلَيْكَ، وَرَزَقَكَ مِثْلَهُ)). ئەم جوړه پیرۆزیاییه له حوسه ینی تیمام عه لی و تیمام حه سه نی به سری گیراوه ته وه.

٢- پیرۆزیایی کردن له و که سه ی له سه فهر هاتۆته وه:

نه و که سه ی له سه فهر دیتته وه، و باشه ئەم قسه یه ی پی بلی ی وهک، که له پیشینه وه گیراوه ته وه: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَلَّمَكَ، وَجَمَعَ الشَّمْلُ بِكَ وَأَكْرَمَكَ)).

٣- پیرۆزیایی کردن له و که سه ی له مه یدانی جیهاد دیتته وه:

نه و که سه ی، که له جیهاد ده گهر پیتته وه، وا باشه پی بگوتری: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ، وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ)). وهک خاتوو عایشه به پیغه مبه ری ﷺ فه رموه کاتیکی، که له جیهاد گه راوه ته وه، موسلیم و نه سائی و غه یری نه وانیش له خاتوو عایشه ده گیرنه وه، که گوتویه تی:

((كَانَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوٍ، فَلَمَّا دَخَلَ اسْتَقْبَلَتْهُ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ... يَبْتَغِي مَبْرَى خَوا لَه جَه نَكِيك گه پراهه وه، کاتیک هاته وه پیشوازیم لی کردو ده ستیم گرت و گوتم: سو پاس بو خوا، که سه ری خستی و به عزیزه تی کردی و پیزی گرتی)).

۴- پیروزیایی کردن لهو که سه ی، که له حج دیته وه:

ئهو که سه ی له حج ده گه پیته وه، وا باشه پیی بگوتری: (قَبَلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَعَفَرَ ذُنُوبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ) ئەم جوژه پیروزیاییه، پیغه مبه ری خوا به کورپکی گوتوه، که له حج گه پراهه ته وه، ابن السنی له ئیین عومهر گپراهه تیه وه.

۵- پیروزیایی کردنی ژن هینان و شوو کردن:

کاتیک که ماره ی کچ و کورپک ده بری، وا باش و سوننه ته، که پیروزیاییان لی بگری و بگوتری: ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)). ابو داود و ترمذی و غهیری ئەوانیش له ئەبو هورهیره - رهزای خوی لیبی- ده گپراهه وه، که کاتیک یه کیک ژنی بهینایه، یان شووی بگردبایه، پیغه مبه ر ﷺ ئەیفه رمو: ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)).

۶- پیروزیایی کردن له کاتی جه ژندا:

وا باشه له دوای نوژی جه ژن، مسولمان به برای مسولمانی بلی: ((تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكَ □ خَوا له ئیمه و ئیوه و هربگری) به رامبه ره که شی هه مان گوته ی وه لام داته وه.

۷- گهر که سیك چاکه ی له گه ل کردی، وا چاک و سوننه ته پیی بلی: ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)).

ئەمەش وەك ئەسائی و ئیین ماجە له عبداللەهی كۆری ئەبی ربیعەیان گێڕاوەتەو، كە گوتیەتی: پینغەمبەری خوا ﷺ چل هەزاری لسی قەرز كردم، كاتیک كە پارەى بوو قەرزەكەى دامەوہ فەرموی: ((بارك الله لك في أهلك ومالك، إنما جزاء المسلف الحمد والثناء... خوا بەرەكەت بەهویتە مال و مندالت و سامانتەوہ، بەراستی پاداشتدانەوہى قەرز دەر، سوپاس و ستایش كردنیەتی)). ترمذی له ئوسامەى كۆرى زەید - پەزای خوای لیبى - دەگێریتەوہ، ئەویش لە پینغەمبەرى خوا ﷺ، كە فەرمویەتی: ((مَنْ صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: (جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، فَقَدْ بَلَغَ فِي الثَّنَاءِ... هەر كەسێك چاكەیه كى له گەڵ كراو بە چاكە كەرەكەى گوت: (خوا پاداشتت بداتەوہ) ئەوا سوپاس و ستایشى كردوہ)).

ج - له گەڵ پیرۆزبایی كردندا واباشە دیاری پێشكەش بكړی:

گەر خوا مندالی بە كەسێك بەخشى، یان ژنى هیناو شوى كرد، واباشە دیاری پێشكەش بكړی، وەك له چەند فەرمودەیه كى پینغەمبەر ﷺ ئاماژەى بۆ كراو و هانى لەسەر داو، له مانە:

- له خاتوو عائیشەوہ بە مەرفوعى، كەوا پینغەمبەر ﷺ فەرمویەتی: ((تَهَادُوا تَحَابُوا... دیاری بۆ یه كتری ببەن، یه كتریتان خوڤ دهوئ))^(۱).

- له ئەبوهورەیره بە مەرفوعى: ((تَهَادُوا فَإِنَّ الْهَدِيَةَ تَذْهَبُ وَحَرَ الصَّدْرِ... دیاری پێشكەشى یه كتری بكەن، چونكە دیاری، رِق و قینى دل ناهیلئ))^(۲).

- له ئەنەسەوہ بە مەرفوعى: ((عَلَيْكُمْ بِالْهَدَايَا فَإِنَّهَا تُورَثُ الْمَوْدَةَ.

(۱) رواه الطبراني في الاوسط.

(۲) رواه البخاري في الادب المفرد واحمد.

وَتَذَهَبُ الضَّغَائِنُ... ديارى پيشكەش بە يەكترى بکەن، چونکە ديارى، دەبیتە مایەى خۆشەويستى و، رِق و قين لەدل ناهيلى))^(۱).

سەبارەت بە ديارى بردن، ديار دەيه کى سەير لە کۆمەلگەى ئيمە دەبينرى، ئەویش ئەو دەيه، کە خيزانىک.. مالئیک.. کە سئیک بۆ ديارى بردن، خۆى ئەخاتە ژير بارى قەرزەو، لە راستیدا ئەمە پيچەوانەى رينمووييه کانى پيغەمبەرە ﷺ. مەرج نيه دياريه کە، دەبى شتيک بى گرانبه ها بيت، يان پارەيه کى زۆر بى، بەلکو ئەمە شتيکى پەمزييه، کەوا تۆ خۆشەويستى خۆتى بۆ دەردەبرى، نەک خۆ خستنه ژير بارى قەرزىک، کە خۆت حەزى پىناکەيت و لە شەرمى روان ئەم دياريه گرانبه هايە پيشکەش دەکەيت.

(۱) رواه الديلمي.

ئەدەب و ئاكارى مۇئەمان ئە كاتى سەردانى ئە خۇشدا

مۇئەمانان كە بەراستى براى يە كترين، وەك يەك جەستە و لەش وان، كە كاتىك ئەندامىكى ئەم لەشە دەكە و پتە ئازارە وە، گشت ئەندامە كاتى تىر ئە كە و نە ئازارە وە. مۇئەمانىش، تا لە ژيان دابى، تووشى نە خۇشى و نە ساغى دەبى. نە خۇشىش وەك ەم و كەس دەيزانى، پىويستى بە سەردان و دل دانە وە و دل راگرتن ەه يە، تا ئازارى نە خۇشىە كەى لەسەر كەم بىتە وە.

جا بۆ چۈنە لاي نە خۇش، ئىسلام ئەم بەشەشى فەرامۇش نە كىر وە، بەلكو چەند ئاداب و رەفتارىكى دانارە، پىويستە مۇئەمانان بۆخۇيان بە گشتى و مندالە كانىشيان لى فىر بكنە.

ئادابە كانىش ئەمانەن:

أ- پەلە كىردن ئە سەردانى نە خۇش:

كاتىك مۇئەمانىك دوچارى نە خۇشى دەبى، وا پىويست و چاكە، يە كسەر بچىتە سەردانى، وەك پىغە مبەر ﷺ فەرمو يە تى: ((إِذَا مَرِضَ فَعِدُّهُ... گەر مۇئەمانىك نە خۇش كەوت، يە كسەر سەردانى بكنە)).

ب- كەم مانە وە لاي نە خۇش:

لە رەوشتى جوانى مۇئەمان لە كاتى سەردانى بۆ لاي نە خۇش ئە وە يە، كە زۆر لە لاي نە مېنىتە وە، بە تايبە تى گەر نە خۇشە كە ئافرەت بوو. بە لآم گەر نە خۇشە كە حالە تى باش بوو، سەلىقەى قسە كىردنى ە بوو، ئەوا قەيناكە زۆرىش لە لاي مېنىتە وە، واچاكە رۆژىك نا رۆژىك سەردانى نە خۇش بكرىت، گەر حالە تى چاك بوو.

ج- دوعاکردن بۆ نهخۆش:

کاتیک دهچيته لای نهخۆشیک، و اباشه دوعاى شيفای بۆ بکهى، وهک ئهم دوعايهى، که پيغه مبهەر ﷺ بۆ نهخۆشى کردووه. له خاتوو عايشه وه -رهزای خواى لیبى-، که کاتیک پيغه مبهەر ﷺ خيزانى نهخۆش بووه، چووته لای و دهستى راستى به سهردا هيئاوه و فرمويهتى: ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ. أَذْهَبِ الْبَأْسَ، إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا... خوايه ئهى پهروهردگارى خهلك، نهخۆشى لاده. شيفا بنيره ههر تۆ شيفادهرى و هيچ شيفايه كى نهخۆش نيه، جگه له شيفای تۆ، شيفايهك بنيره، که نهخۆشى به داوه نهبى))^(۱).

ههروهها ئين عهباس گوتويهتى: پيغه مبهەر ﷺ فرمويهتى: ((مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْهُ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعُ مَرَاتٍ: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْمَرَضِ))... ههر كه سيك سهردانى نهخۆش بكات، به مه رجى ته جهلى نه هاتبى، ههوت جار بلئ: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ... له خواى بهرزو مهزن داوا ده كه، كه خواى عهرشى گه ورهيه، شيفات بۆ بنيرى، ئهوا خواى گه وره له نهخۆشيه چاكى ده كاتهوه))^(۲).

با ئيمهش ههردهم دوعايه نه مان له يادبى، تا پاداشتى خوا به دهست بيئين و دلنه وايى نهخۆشه كان بين.

د- دهست خستنه سهر شوينى نازاره كه و دوعا خويندن به سهريدا:

له ئه بى عبداللهى عوسمانى كورپى ئه بى العاصه وه، كه وا له له شيدا،

(۱) بوخارى و موسليم گيړاويه تيانه وه.

(۲) ئه بوداودو حاكم و ترمذي گيړاويه تيانه وه.

شوینیکی نازاری هه بووهو، به پیغه مبهری ﷺ فه رموه، که ئەم نازاره‌ی هه‌یه، پیغه مبهری خوا ﷺ پێی فه رمو: ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي يَأْتُمُّ مِنْ جَسَدِكَ قَلْبًا بِسْمِ اللَّهِ - ثَلَاثًا - وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ: دَهَسْتت له سهر ئه‌و شوینه دابنێ که نازار به له‌شت ئه‌گه‌یه‌نێ سێ جار بلی: بسم الله و هه‌وت جاریش بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُّ وَأُحَاذِرُ... په‌نا ده‌گرم به‌ عیزه‌ت و هیزو توانای خوای گه‌وره له خراپه‌ی ئه‌و شته‌ی، که هه‌مه‌و هه‌ره‌یش وهرته‌گرم))^(۱).

ه- وا چاکه له ئه‌حوالی نه‌خۆش پرسیار بکری:

له ئیبن عه‌باسه‌وه، که‌وا عه‌لی کورپی ئه‌بی تالب - په‌زای خوای لیبی - ((حَرَجَ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي وَجَعِهِ الَّذِي تَوَفِّي فِيهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فَقَالَ النَّاسُ: يَا أَبَا الْحَسَنِ كَيْفَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: (أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِتًا) ... له‌لای پیغه مبهری خوا ﷺ هاته‌ ده‌روه، که نه‌خۆش بوو به‌و نه‌خۆشیه‌ی، که گیانی پێ‌سپارد. جا خه‌لکه‌که‌ گوتیان: ئه‌ی باوکی هه‌سه‌ن! پیغه مبهری خوا ﷺ حالێ چۆنه‌؟ گوتی: سوپاس بو خوا چاکه))^(۲).

و- واچاکه له‌لای سه‌ری نه‌خۆش دابنیشی:

ئه‌مه‌ش وه‌ک، که پیغه مبه‌ر ﷺ ئا‌وا‌ی په‌فتار کردوه، وه‌ک ئیبن عه‌باس - په‌زای خ‌وا‌یان لیبی - گوتیه‌تی: کاتیک پیغه مبه‌ر ﷺ سه‌ردانی نه‌خۆشی ده‌کرد، له‌لای سه‌ریه‌وه‌ داده‌نیشت، پاشان هه‌وت جار ئه‌یفه‌رمو: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ))، جا گه‌ر ئه‌جه‌لی دوا بخوێ، ئه‌وا له‌م نه‌خۆشیه‌ی چاک ئه‌بیته‌وه^(۳).

(۱) موسیلم گێراویه‌تیه‌وه.

(۲) بوخاری گێراویه‌تیه‌وه.

(۳) بوخاری له (الادب المفرد)، گێراویه‌تیه‌وه.

ز- دل‌دانه‌وه‌ی نه‌خۆش و ئاوات خواستن به چاکبونه‌وه‌و ته‌مه‌ن درێژیی:

ئه‌م سیفه‌ته‌ دل‌په‌ینه‌ کاریگه‌ریه‌کی به‌ تینی هه‌یه‌ له‌سه‌ر دل‌و ده‌روونی نه‌خۆش، هه‌روا ده‌بیته‌ دل‌خۆشکردنی و هیوا پیدانی.

ئه‌بی سه‌عه‌دی خودری - په‌زای خوای لیبی - گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى مَرِيضٍ فَتَنَسَّوْا لَهُ أَجَلَهُ (بَطُولِ الْعَمْرِ)، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا، وَيَطِيبُ نَفْسَهُ... گه‌ر چوونه‌ لای نه‌خۆش، داوای ته‌مه‌ن درێژی بۆ بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌مه‌ هه‌یچ شتێک پده‌ت ناکاته‌وه‌و دلێشی پێ خۆش ده‌بی))^(۱).

هه‌روا له‌ هه‌دیسی ئه‌بن عه‌باسدا هاتوه‌، که‌ به‌ نه‌خۆش ده‌گوتری: ((لَا بَأْسَ طَهْرٍ إِنْشَاءَ اللَّهِ... قه‌یناکه‌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بوه‌ته‌ مایه‌ی پاککردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان)).

ح- واپاکه‌ داوای دوعا له‌ نه‌خۆش بکه‌یت:

وه‌ک ئه‌بن ماجه‌ و ئه‌بن السنی له‌ عومه‌ری کوری خه‌تتابه‌وه - په‌زای خوای لیبی - ده‌گه‌یینه‌وه‌، که‌ گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ فَمُرْهُ فَلْيَدْعُ، فَإِنَّ دُعَاءَهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ... گه‌ر چووینه‌ لای نه‌خۆش، پێی بلی دوعات بۆ بکات، چونکه‌ دوعاکه‌ی وه‌ک دوعای فره‌شته‌کان وایه‌)).

گ- گه‌ر نه‌خۆشێک له‌ حاله‌تی گیاندا‌ن بوو (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی بیره‌خه‌یته‌وه‌:

ئه‌بی سه‌عه‌دی خودری - په‌زای خوای لیبی - گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری

(۱) ترمذی و ئه‌بن ماجه‌ گه‌یراه‌یه‌تیانه‌وه‌.

خوَا ﷺ فەرمویەتی: ((لَقِنَا مَوْتَاكُمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... ئەو نەخۆشانهی،
 كه له حاله‌تی مردندان پێیان بڵین: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بڵین))^(۱).
 ههروه‌ها مه‌عازی کورپی جه‌به‌ل - په‌زای خوای لی‌بی - گوتویه‌تی:
 پێغه‌مبه‌ری خوَا ﷺ فەرمویەتی: ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ
 الْجَنَّةَ... هه‌ر كه‌سێك له‌كاتی گیاندانی، كۆتا قسه‌ی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بی‌ت،
 ده‌چیته‌ به‌هه‌شت))^(۲).

(۱) موس‌لیم گێراویه‌تی‌ه‌وه.

(۲) ئەبو داود و حاکم گێراویه‌تی‌ه‌وه.

ئه‌ده‌ب و ئا‌کاری مسو‌لمان له پرسه‌و ته‌عزیه‌دا

پرسه‌و سه‌ره‌خۆشی چه‌ند یاساو ئادا‌بیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، که پێویسته مسو‌لمان په‌یره‌وی بکه‌ن و خۆیان دوورخه‌نه‌وه له ئا‌کارو دا‌ب‌ونه‌ریته نه‌فامیه‌کانی ته‌م‌رۆ.

یاساو ئادا‌به‌کانیش ته‌مانه‌ن:

۱- دو‌عا‌کردنی پا‌داشته‌دانه‌وه بۆ خاوه‌ن پرسه‌که:

تیمامی نه‌وه‌وی له کتیه‌که‌ی (الاذکار) دا ده‌لی: باشترین قسه، که به خاوه‌ن مردوو بگوتری ته‌وه‌یه، که له (صحیح)ی بوخاری موسلیما هاتوه، له ئوسامه‌ی کوری زه‌یده‌وه، که گوتیه‌تی: (یه‌کین له کچه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نێردرایه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ تا بانگی بکه‌ن و پێی بلین مندا‌لیکی گچه‌که‌ی له‌سه‌ر مردنه. پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی بگه‌ریوه لای و پێی بلی: ((إِنَّ لَّهِ مَا أَخَذَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مُسَمًّى، فَمُرْهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ... خوا‌ی گه‌وره بۆی هه‌یه، ته‌وه‌ی هه‌یه بیبا‌ته‌وه، بۆیشی هه‌یه، که به‌خشی، هه‌موو شتی‌کیش لای ته‌و، ماوه‌ی دیاری‌کراوه. جا پێی بلی، با ئارام بگری و داوا‌ی پا‌داشته له خوا بکات)).

تیمامی نه‌وه‌وی ده‌لی: شیوازی پرسه‌نامه، هیچ هه‌رامی تیدا نیه، به هه‌ر چ شیوازی‌ک پرسه ده‌که‌ی، دروسته. به‌لام وا باشتره له پرسه‌ی مسو‌لمان بگوتری: ((أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ، وَغَفَرَ لِمَيْتِكَ))، واباشه پرسه‌کردنی مسو‌لمان بۆ کافر به‌م شیوه‌یه بگوتری: ((أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ)).

ب- به باشدانانی چیشْت دروستکردن بۆ خاوهن مردوو:

بۆ پته و کردنی په یوه ندى کومه لایه تی، ئیسلام به باشی داناوه، که خواردن بۆ مالى خاوهن مردوو که بکریت، چونکه ماله مردوو که له بهر دلته نگی و خه مباریان، له وانه یه نه توانن بهم کاره هه لسن. ئه مه ش به پى ئه و گىرانه وهی، که ئه بوداود و ئین ماجه و ترمذی له عبداللهی کورپی جه عفر گىراویه تیانه وه، که گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((اصنعوا لال جعفر طعاماً فإنه قد أتاهم أمرٌ يشغلهم... خواردن بۆ مالى جه عفر^(۱) دروستکهن، چونکه ئه وان شتیکیان به سه ر هاتوو، که وای لی کردوون سه رقال بن و نه توانن چیشْت دروستکهن)).

ج- به دهرنه خستنی دل خوشی و رووخوشی به رامبه ر ئه و که سانه ی، که پرسه نامه یان لی ده که ی، یان دل یان ده ده یه وه:

له کاتیک یه کیك ده مرئ مسولمانی پابه ندى دینی خوا، هه رگیز کاریکی واکات، که خه لک به سوکی سه یری بکه ن و به خراپه باسی بکه ن و ئیسلامی شی پی رهش و ناشیرین بکات، به لکو له م کاته دا دلته وایی که سوکاری مردوو که ده داته وه، چ به ئایه ت بی، یان به فه رموده شیرینه کانی پیغه مبه ر ﷺ، یان به به سه رهاتیکی واقیعیانه ی ئیسلامی. له م کاتانه شدا پی ناکه نی و ته نانه ت خه نده شی نایه ته سه ر لیوو قسه ی پرپوچ ناکات و نوکاتی پیکه نین هی نه ر ناکات، وه ک له تازیه کانی ئه مرۆ ده بینری.

هه روه ها به شیوازیکی نه رم و نیاز و کارامه و لی هاتوانه و به دلکی پر له ته قواوه ئامۆزگاری ئاماده بوان ده کات.

(۱) جه عفری کورپی ئه بو تالیب له جه نگی (مؤته) شه هید بوو.

ئه‌ده‌ب و ئاكارى مسوئلمان له كاتى پڙمىن و باوه‌شك دان

له‌و ئاداب و ڤه‌فتاره جوانانه‌ى ئىسلامى خۆشه‌ويستمان بۆى داناوين، كه له‌ناو كۆمه‌لگا پياده‌ى بكه‌ين، ئادابى پڙمىن و باوه‌شكه، كه پيويسته خۆمان و مناله‌كانىشمان فير بكه‌ين به‌و شيوه‌يه‌ى، كه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ رينمويى كردوه‌.

أ- كاتيك مسوئلمانيك ده‌پڙمى و ده‌لى: الحمد لله پيويسته پيى بلى
يَرْحَمَك اللهُ، ئە‌و‌يش بلى: يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصَلِّحُ بِالْكُم.

ئهمه‌ش به‌ پيى ئە‌م گيڤرانه‌وه‌ى، كه بوخارى له ئە‌بو هورده‌يره‌وه - ڤه‌زاي خواى لىبى - گيڤراوه‌ته‌وه، ئە‌و‌يش له پيغه‌مبه‌ر ﷺ، كه فەرمويه‌تى: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمَكَ اللهُ، فَإِذَا قَالَ لَهُ، يَرْحَمَكَ اللهُ، فَلْيَقُلْ يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصَلِّحُ بِالْكُم))، وه له گيڤرانه‌وه‌يه‌كى ئە‌بو داود و ترمذي هاتوه، كه بلى: ((يَغْفِرَ اللهُ لَنَا وَلكُمْ)).

ب- ئە‌و كه‌سه‌ى ده‌پڙمى، گەر نه‌يگوت (الحمد لله) تو پيى نالى
يرحمك الله:

ئهمه‌ش وه‌ك موسليم له ئە‌بى موسا - ڤه‌زاي خواى لىبى - گيڤراوه‌تیه‌وه، كه گوتيه‌تى: گويم لىبوو پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فەرموى: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمْدُ اللهِ فَشَمْتُهُ، فَإِذَا لَمْ يَحْمَدِ اللهُ لَا تُشَمِّتُوهُ... گەر يه‌كيك له ئيوه پڙمى و سوپاسى خواى كرد، واته: گوتى الحمد لله، ئيوه‌ش دو‌عاى پڙمىنى بۆ بكه‌ن، واته بلىن: يرحمك الله، به‌لام

گهر پژمی و نهیگوت الحمدلله، ئەم دووعایه ی بۆ مه کهن)).

ههروهها بوخاری و موسلیم له ئەههسهوه -پهزای خوای لیبئ- دهگیریتتهوه، که گوتویهتی: ((عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَشَمَتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمِتِ الْآخَرَ. فَقَالَ الَّذِي لَمْ يَشَمْتَهُ: عَطَسَ فُلَانٌ فَشَمْتُهُ وَعَطَسْتُ فَلَمْ تُشَمِّتْنِي؟ فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ، وَأَنْتَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ: دووپیاو له لای پیغه مبهه پژمین، یه کیکیان گوتی: الحمدلله و دووعای پژمین بۆکرا. بهلام ئەوی دی نهیگوت: الحمدلله و دووعای پژمین بۆ نه کرا. جا ئەو کهسهی دووعای پژمین بۆ نه کرا گوتی: فلانه کهس پژمی و دووعای پژمین بۆکرا، که چی من پژمیم و دووعام بۆ نه کرا؟

پیغه مبهه ﷺ فهرموی: (چونکه پیاوه کهی دی، که پژمی گوتی: الحمدلله، بهلام تۆ سوپاسی خوات نه کرد.

جا و اباشه گهر یه کیکی پژمی و نهیگوت الحمدلله به بیی بهیتریتتهوه، که ئایا سوپاسی خوای کردوه، یان نا.

ج- له کاتی پژمینا و اباشه دهست، یان دهسته سپرینک بخریتته سهه دهه، به گویرهی توانا نه هیلری دهنگی زۆر بیت.

ئهمهش وهك پيشه وای نازیمان محمد ﷺ ئەم پهوشته جوانه ی له خزی هیناوته دی، وهك ئەبو داود و ترمذی له ئەبو هورهیرهوه -پهزای خوای لیبئ- گیراویه تیانهوه، که گوتویهتی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ ثَوْبَهُ عَلَى فَمِهِ. وَخَفَضَ - أَوْ غَضَّ - بِهَا صَوْتَهُ... پیغه مبهه ی خوا گهر پژمیبایه دهستی، یان کراسه کهی دهخسته سهه دهمی و دهنگی نزم ده کردهوه)).

ههروهها ئیبن السنی له عبداللهی کوری زوبهیری دهگیرنهوه، که

گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالتَّأْوِبِ وَالْعَطَّاسِ... خَوَّاهُ بَهْرَزُو مَهْرَزُو پێ‌ی ناخۆشه له کاتی باوه‌شک و پژمینه‌دا ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه)).

له‌راستیدا زۆر که‌س هه‌ن له‌ناو مه‌جلیسیک، یان له‌لای هه‌ر که‌سیکدا کاتیکی ده‌پژمی، به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرین ده‌نگی به‌رزده‌کاته‌وه، ته‌نانه‌ت پڕیشکی پژمینه‌که ته‌دات به‌ده‌ووبه‌ریدا، دیاره ته‌مه‌ئاکاریکی ناپه‌سه‌ندو ره‌فتاریکی سوکه، خوای گه‌وره‌حه‌ز به‌و کاره‌ناکات.

د - گه‌ر یه‌کیک له‌سێ جار زیاتر بپژمی پێ‌ی نالیین: یرحمک الله.

وه‌ک موسلیم و ئه‌بو داود و ترمذی له‌سه‌له‌ی کورپی ته‌کو‌ه‌ع - په‌زای خوای لی‌بی - ده‌گێرینه‌وه، که گوتویه‌تی: ((عَطَّسَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا شَاهِدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: یرحمک الله، ثم عطس الثانية أو الثالثة، فقال رسول الله ﷺ یرحمک الله، هذا رجلٌ مزکوم... پیاویک له‌لای پیغه‌مبه‌ر پژمی و منیش له‌وئێ ئاماده‌بووم و ئاگام لی‌بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: یرحمک الله، پاشان بۆ دوو‌ه‌مین و سێ‌یه‌م جار پژمی یه‌وه، دیسان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: یرحمک الله، ته‌م پیاوه‌توشی هه‌لامه‌ت بووه)).

له‌به‌رته‌وه گه‌ر یه‌کیک له‌پاش سێ جار پژمی پێ‌ی ناگوتری: یرحمک الله. وه‌ک ئیبن‌السنی له‌ته‌به‌هوره‌یره ده‌گێریته‌وه، که ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رمو: ((إِذَا عَطَّسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْمِئْتُهُ جَلِيسُهُ، وَإِذَا زَادَ عَنِ ثَلَاثَةٍ فَهُوَ مَزْکُومٌ، وَلَا يُسْمِتُ بَعْدَ ثَلَاثٍ: گه‌ر یه‌کیک له‌تێوه‌پژمی با ته‌وه‌ی له‌گه‌لی دانیشتوو، پێ‌ی بلی: یرحمک الله، به‌لام گه‌ر له‌سێ جار زیاتر پژمی، ته‌وه‌توشی هه‌لامه‌ت بووه، یه‌کیکیش له‌پاش سێ جار بپژمی، پێ‌ی ناگوتری یرحمک الله.

ه- گهر ناموسلمان پژمی وا باشه پیی بلئی: (یهدیکم الله):

ئەمەش وەك ئەبو داود و ترمذی له ئەبو موسای ئەشعەری -رەزای خوای لیبی- دەگیریتتەو، كه گوتویهتی: ((كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله ﷺ يرجون أن يقول: یرحمك الله، فيقول: يهدیکم الله ویصلح بالکم... جوله كه كان له لای پیغه مبهری خوا ﷺ دەپژمین و به ئاوات بون پیغه مبهر ﷺ پییان بلئی: یرحمك الله، واتە: خوا رەحمتان پیبكات. به لآم پیغه مبهری خوا ﷺ دەیفه رمو: ((یهدیکم الله ویصلح بالکم))، واتە: خوا هیدایه تتان بدات و ئەحوالتان باش بكات)).

و- گهر ئافره تیکی نامه حه رم پژمی، و اباشتره، كه پیی نه لئی: (یرحمك الله)

بۆچونی زۆر له زانا و موجته هیدان ئەوهیه، گهر ئافره تیکی بیگانه (نامه حه رم) واتە: (جگه له دایك و خوشك و ژن و پوو رو كچه زاو ژنی باوك) بیژمی، كه راهه تی ههیه به رادهیه کی حه رام كه پیای بیگانه پیی بلئی: یرحمك الله. به لآم گهر ئافره ته كه پیر بوو ئەوهیان قهینا كه. دیاره ئەمەش بۆیه كه راهه تی ههیه، تا ده رگای ریگا خۆشكردنی گونا هو تا وان دا بخری.

ئین الجوزی ده لئی: له ئیمام ئەحمه دی كورپی حه نبه له وه وه رمان گرتووه، كه پیایو یکی خواناس و خوا په رست له لای بووه، جا ژنه كه ی ئیمام ئەحمه د پژمیوه، پیایه خواناسه كه ش پیی گوتوه: یرحمك الله، ئیمام ئەحمه دیش گوتویه تی: خواناسی کی نه زانه به وه ی، كه كه راهه تی ههیه به ئافره تی کی بیگانه بگوتری: یرحمك الله.

ئەمانه ی باسکران سه باره ت به پژمین بوو، به لآم ئاداب و ره فتای مسولمان له کاتی باوه شكدا به م شیوهیه ی خواره وهیه:

أ- به‌گوێره‌ی توانا نه‌هیله‌ری باوه‌شك بیته‌وه‌و ده‌م نه‌کردنه‌وه‌:

ئه‌م ئاداب و ره‌فتاره‌ی ئیستا باسی ده‌که‌ین، ئاکاریکی جوانی ئیسلامی کۆمه‌لایه‌تییه‌، که‌ که‌سی لێ نابوێردری، که‌ ئه‌ویش باوه‌شکه‌.

دیاره‌ له‌کاتی باوه‌شکدا ده‌م کردنه‌وه‌، شیوه‌ی مرۆف چه‌ند ناشیرین ده‌کات و که‌سایه‌تی مرۆف دینیتته‌ خواره‌وه‌.

جا بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌نه‌ه‌ج و به‌رنامه‌ی داناوه‌، تا مسوڵمانان له‌نیۆ خۆیاندا پیاده‌ی بکه‌ن و، مناله‌کانیشیان لێ به‌هره‌مند بکه‌ن و به‌ خه‌لکی به‌سه‌لمینن، که‌ ئیسلامه‌ تاکه‌ به‌رنامه‌ی شارستانییه‌ت و رۆشنیبری، نه‌ک رۆژئاوای به‌ناو رۆشنبیر.

ئه‌بو هوره‌یره - ره‌زای خوای لیبی - گوته‌یه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَطَّاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤِبَ، فَإِذَا عَطَّسَ أَحَدُكُمْ وَحَمَدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمْعُهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدُّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا تَشَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ: خوای گه‌وره‌ پژهینی خۆش ده‌وێ و هه‌زی به‌ باوه‌شك نیه‌، گه‌ر یه‌کیك له‌ ئیوه‌ پژهمی و گوته‌ی: الحمد لله، ئه‌وا له‌سه‌ر هه‌ر مسوڵمانیکه‌، که‌ گوێ بیستیه‌تی پێی بلێ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، باوه‌شك هاتنه‌وه‌ له‌ لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه‌، جا گه‌ر یه‌کیكێتان باوه‌شکی هاته‌وه‌، با بیگه‌رینیتته‌وه‌ به‌ گوێره‌ی توانا و نه‌هیله‌ری باوه‌شکی بیته‌وه‌. چونکه‌ کاتیك یه‌کیك له‌ ئیوه‌ باوه‌شکی دیتته‌وه‌، شه‌یتان گالته‌ی پێی ده‌کات و پێی پێی ده‌که‌نی))^(۱).

ب- گه‌ر باوه‌شك هات، ده‌ست له‌سه‌ر ده‌م دا بنی:

ئەمەش وەك موسلیم له ئەبی سەعیدی خودری -رەزای خوی لیبی-
 دەگیڕیتەوه، كه گوتیەتی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِذَا
 تَشَأَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَىٰ فِيهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يُدْخِلُ: گەر یەكێك له
 ئێوه باوەشکی هات، با دەستی له سەر دەمی دابنێ، چونكه شەیتان
 لەوێوه دەچیتە ژوورەوه)).

جا زۆر له زاناو موحتههیدان وای بەباش دەزانن، كه له کاتی باوەشك
 هاتن له نوێژدا دەست بخړیتە سەر دەم.

ج- دەنگ بەرز نه كردنه وه له کاتی باوەشكدا:

وہك موسلیم و ئەحمەد و ترمذی گیڕاویانەتەوه، كه پیغەمبەری خوا
 ﷺ فەرمویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ يَجِبُ الْعَطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّشَاؤِبَ فَإِذَا تَشَأَبَ
 أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ هَاهُ... هَاهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ... خَوَى
 گەورە پژمینی خۆش دەوێ و حەزی له باوەشك نیە، جا گەر یەكێكتان
 باوەشکی هات، با نەلێ: ها ها، چونكه ئەمە له شەیتانەوهیە و پێی
 پێ دەکەن)).

ئێبن السنی له عبداللەهی کوری زوبەیرەوه دەگیڕیتەوه، كه گوتیەتی:
 پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ
 بِالتَّشَاؤِبِ وَالْعَطَاسِ... خَوَى گەورە حەز بە باویشك و پژمینی بەدەنگەوه
 ناکات)).

ئێتر له کۆتاییدا داوا له گشت مسوڵمانێك دەکەم، یەكەمیان
 له خۆمەوه، بەم ئەدەب و ئاكارە جوان و بەرێزانەیی ئیسلام، ئاكارو
 کردەوه کائمانی پێی برازینینەوه و پەيوەندی کۆمەڵایەتیمانی پێی بەهێز
 بکەین.

هەلبەت ئەم ئادابو یاساو ئاكارانەیی ئیسلام، سەنگی مەحەکی

مسوڵمانە، کە دەتوانی لە کۆمەلگە کەیدا پیادە ی بکات و، بە خەڵکانی
 عەلمانی خۆ ناز بە پۆشنبیری، بسەلمینی، کە ئەم ئاکارو ئادابانە پیوەری
 راستەقینە ی پۆشنبیری و مەدەنیەتە، نەك زانستیکی پوتی پەق و وشك.
 داواکارم لە خوای بەخشندە کە دڵە کافمان... کردەوە کافمان...
 گوفتارمان.. ئاکارو پەوشتمان وا لئە بکات بە پیی شەریعەتە
 بیوینە کە ی خۆی بکات و، گوناھو تاوانە کافمان لە سەر شان هەلگرئ و
 بیخاتە سەر شانی موشریکان و کافران و دوژمنانی خۆی.
 ئیمش بە بەهەشتی پازاوە و دلفین شاد بکات. ئامین.

سه رچاوه كان :

- ١- تربية الأؤلاد في الإسلام، د. عبدالله ناصر علوان.
- ٢- أدب المسلم في العبادات والمعاملات والعادات المعاصرة، محمد سعيد بيض.
- ٣- منهج التربية النبوية للطفل، محمد نور بن عبدالحفيظ سويد.
- ٤- آداب المسلم، عبدالرحيم ماردني، دار المحبة، دمشق.
- ٥- منهاج المسلم، أبويكر جابر الجزائري.
- ٦- صلة الأرحام ثوابها وفضلها والتحذير من قطعها - مجدي محمد الشهاوي- الطبعة الأولى ١٩٩٩ مكتبة الإيمان للنشر والتوزيع

ناوەرۆك

- پیشەكى: ۶
- ئادابی ئىسلامى ئە كۆمەلگا ۷
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئەگەن خوادا ۹
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئەگەن پىنغەمبەرى خوادا ﷺ ۱۶
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئەگەن دايك و باوكيدا ۲۲
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئەگەن خزم و نزيكانيدا ۳۱
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە ميوئنداريدا ۳۷
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە بەكارهينانى تەلەفون و موبایل دا ۴۱
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى نان خواردندا ۴۳
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى خواردنەوهدا ۴۸
- ج- خواردن و خواردنەوہ بە رۆيشتن و دانىشتنەوہ: ۴۹
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە سلاوکردندا ۵۰
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى مۇئەت وەرگرتندا ۵۵
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كۆرۈ مەجلىسدا ۶۲
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى قسە كردندا ۶۷
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى گائتە و سوعبەتدا ۷۳
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە پىرۇزبایى كردندا ۷۸
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى سەردانى ئە خوشدا ۸۳
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە پرسە و تەعزىيەدا ۸۸
- ئەدەب و ئاكارى مسوئمان ئە كاتى پژمىن و باوہشك دان ۹۰
- ناوەرۆك ۹۸

زانكۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

زانكۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)
ئامادهی ئامهه

مالپهر

zadyreman.com

فەیسبوك

fb.com/zadyreman

ههژماری تویتهر

twitter.com/zadyreman

ههژماری ئینستاگرام

instagram.com/zadyreman

ئیمیل

zadyreman@gmail.com

